

EUROPSKI PARLAMENT

2009. - 2014.

Dokument s plenarne sjednice

A7-0325/2013

8.10.2013.

IZVJEŠĆE

o stanju ljudskih prava u regiji Sahel
(2013/2020(INI))

Odbor za vanjske poslove

Izvjestitelj: Charles Tannock

PR_INI

SADRŽAJ

	Stranica
PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA	3
MIŠLJENJE ODBORA ZA RAZVOJ.....	34
MIŠLJENJE ODBORA ZA PRAVA ŽENA I JEDNAKOST SPOLOVA.....	38
REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U ODBORU.....	45

PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA

o stanju ljudskih prava u regiji Sahel

(2013/2020(INI))

Europski parlament,

- uzimajući u obzir glavne konvencije i ugovore UN-a o ljudskim pravima, uključujući i Afričku povelju o ljudskim pravima i pravima naroda,
- uzimajući u obzir Konvenciju Ujedinjenih naroda o uklanjanju svih oblika diskriminacije žena (CEDAW) i neobavezni protokol koji se na nju odnosi,
- uzimajući u obzir Protokol o pravima žena u Africi koji je priložen Afričkoj povelji o ljudskim pravima i pravima naroda,
- uzimajući u obzir Rimski statut koji je donesen 17. srpnja 1998., a stupio na snagu 1. srpnja 2002.;
- uzimajući u obzir Sporazum iz Cotonoua potpisani 23. lipnja 2000. i revidiran 22. lipnja 2010.;
- uzimajući u obzir zaključke Vijeća od 25. lipnja 2012. o strateškom okviru EU-a za ljudska prava i demokraciju i Akcijski plan EU-a za ljudska prava i demokraciju i odluke Vijeća od 25. srpnja 2012. kojom se imenuje posebni predstavnik EU-a za ljudska prava¹ (EUSR) i od 18. ožujka 2013. kojom se imenuje posebni predstavnik EU-a za Sahel², posebno članke o ljudskim pravima u okviru njegova mandata,
- uzimajući u obzir zaključke Vijeća o Sahelu, osobito o Maliju, uključujući i zaključke od 21. ožujka 2011. o strategiji EU-a za sigurnost i razvoj u području Sahela te i novije zaključke, uključujući i one od 17. i 31. siječnja, 18. veljače, 22. travnja, 27. svibnja i 24. lipnja 2013.,
- uzimajući u obzir Deklaraciju Ujedinjenih naroda o zaštiti žena i djece u slučajevima izvanrednih stanja i oružanog sukoba kao i Rezolucije Vijeća sigurnosti 1325(2000.) i 1820(2008.) o položaju žena, miru i sigurnosti,
- uzimajući u obzir zaključke Vijeća od 14. lipnja 2011. o pokazateljima EU-a za obuhvatan pristup provedbi u EU-u Rezolucija Vijeća sigurnosti UN-a 1325(2000.) i 1820(2008.) o položaju žena, miru i sigurnosti,
- uzimajući u obzir smjernice EU-a o ljudskim pravima,
- uzimajući u obzir smjernice Europske unije o nasilju nad ženama i borbi protiv svih vrsta njihove diskriminacije,

¹ SL L 200, 27.7.2012., str. 21

² SL L 75, 19.3.2013., str. 29.

- uzimajući u obzir rezolucije Vijeća sigurnosti UN-a i izvješća glavnog tajnika UN-a i visokog predstavnika UN-a za ljudska prava koja se odnose na Sahel, a posebno na Mali,-
- uzimajući u obzir izvješće glavnog tajnika UN-a Vijeću sigurnosti UN-a o stanju u regiji Sahel od 14. lipnja 2013. i priloženu UN-ovu integriranu strategiju za Sahel,
- uzimajući u obzir izvješće UN-a o ljudskom razvoju iz 2013.,
- uzimajući u obzir planove provedbe humanitarne pomoći Europske komisije za područje Sahela,
- uzimajući u obzir zaključke zajedničkog predsjedništva međunarodne konferencije darovatelja „Zajedno za novi Mali” održane u Bruxellesu 15. svibnja 2013.,
- uzimajući u obzir konferenciju visoke razine o vodstvu žena u Sahelu održanu 9. travnja 2013. u Bruxellesu na inicijativu Europske unije, ureda posebnog izaslanika glavnog tajnika UN-a za Sahel i Žena UN-a,
- uzimajući u obzir Akcijski plan EU-a o jednakosti spolova i emancipaciji žena u okviru suradnje u razvoju (2010. – 2015.),
- uzimajući u obzir izvješće glavnog tajnika UN-a Vijeću sigurnosti UN-a o Zapadnoj Sahari od 8. travnja 2013., a posebno upućivanje na međupovezanost između Zapadne Sahare i stanja u Sahelu te uzimajući u obzir strategiju za sigurnost i razvoj u Sahelu koju je izradila Europska služba za vanjsko djelovanje (EEAS), a posebno tvrdnju prema kojoj su problemi Sahela prekogranični i međupovezani i stoga će samo jedna regionalna i cjelovita strategija koja uključuje i susjedne države Magreba moći dovesti do napretka u regiji,
- uzimajući u obzir izvješće posebnog izvjestitelja o mučenjima i drugim okrutnim, nečovječnim ili ponižavajućim postupanjima ili kažnjavanjima od 28. veljače 2013. u vezi njegove misije u Maroku, uključujući i Zapadnu Saharu,
- uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 25. studenog 2010. o stanju u Zapadnoj Sahari,¹
- uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 13. prosinca 2012. o godišnjem izvješću o ljudskim pravima i demokraciji u svijetu 2011. i politici Europske unije na tu temu (2011/2145(INI))²,
- uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 7. veljače 2013. o 22. zasjedanju Vijeća Ujedinjenih naroda za ljudska prava,³
- uzimajući u obzir rezoluciju Europskog parlamenta od 16. veljače 2012. o stajalištu Parlamenta u vezi s 19. sjednicom Vijeća Ujedinjenih naroda za ljudska prava,⁴
- uzimajući u obzir godišnje izvješće o Zajedničkoj vanjskoj i sigurnosnoj politici visokog

¹ SL C 99E, 3.4.2012., str. 87.

² Usvojeni tekstovi, P7_TA(2012)0503.

³ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0055.

⁴ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2012)0058.

predstavnika Europske unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku Europskom parlamentu, koje je Vijeće podržalo 4. listopada 2012.,

- uzimajući u obzir članak 48. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za vanjske poslove i mišljenja Odbora za razvoj i Odbora za prava žena i jednakost spolova (A7-0325/2013),
- A. budući da je Sahel jedno od najsiročajnijih područja na svijetu koje se suočava s teškim problemima vezanima uz ljudska prava, vladavinu prava, sigurnost i oružani sukob te gospodarski i društveni razvoj; budući da je izrazito siromaštvo tog područja vidljivo iz UN-ova indeksa ljudskog razvoja za 2012., na kojem se Niger (186. mjesto), Čad (184. mjesto), Burkina Faso (183. mjesto) i Mali (182. mjesto) nalaze među šest najslabije razvijenih zemalja svijeta;
- B. budući da je jedna od značajki koje određuju tu regiju učinak prelijevanja, uzrokovani političkom nestabilnošću, siromaštvom i nesigurnim granicama, a koji bitno uzrokuje zajedničke izazove vezane uz ljudska prava u cijelom Sahelu; budući da ta značajka povlači potrebu za dobro usklađenim i cijelovitim pristupom cijeloj ekološko-zemljopisnoj regiji Sahel;
- C. budući da su uspostava demokracije, mira i dobrog upravljanja temeljni problem sahelskih država; budući da se te države moraju angažirati u smjeru unaprjeđivanja ljudskih prava i temeljnih sloboda, iskorjenjivanja diskriminacije prema ženama i manjinama, promicanja obrazovanja i etničke pomirbe;
- D. budući da područje primjene ove rezolucije obuhvaća zemlje utvrđene u strategiji EU-a za područje Sahela, konkretno Mauritaniju, Mali, Niger i određene dijelove Burkine Faso i Čada, te da je šira zemljopisna i ekološka definicija Sahela i dalje ključna s obzirom na zajedničke izazove vezane uz ljudska prava u tom području koji nastaju iz sukoba i raznih nedostataka u vezi sigurnosti ljudi, uključujući i krhkost države; budući da će se ovo izvješće baviti i stanjem ljudskih prava u ne-samoupravnom području Zapadne Sahare i kampova u Tindoufu;
- E. budući da je stopa smrtnosti trudnica i roditelja u Maliju, procijenjena na 1 100 smrti na 100 000 živorođenih, prema podacima UN-a najviša u svijetu; budući da izvješće UN-a o ljudskom razvoju za 2013. ističe Niger i Mali kao zemlje s osobito visokim stopama smrtnosti djece mlađe od pet godina, s više od 200 smrti na 1 000 živorođenih u situacijama u kojima majke nemaju nikakvo obrazovanje; budući da su procjene Svjetske banke vezane uz stope upisanih u osnovnu školu za Niger i Mali među najlošijima u svijetu i iznose 62% odnosno 63%; budući da UN procjenjuje da je oko 18 milijuna ljudi u Sahelu i Zapadnoj Africi bilo pogodjeno ozbiljnom prehrambenom krizom u 2012.; budući da Europska komisija procjenjuje da je 10,3 milijuna ljudi još uvjek izloženo nedostatku hrane u području Sahela u 2013., od kojih je 4,2 milijuna Malijaca, s 1,4 milijuna djece mlađe od pet godina kojima prijeti ozbiljna akutna pothranjenost i dodatnih 3,1 milijun njih kojima prijeti umjerena akutna pothranjenost; budući da je Komisija posređovala u uspostavi Globalnog saveza za inicijativu izgradnje otpornosti u Sahelu (AGIR-Sahel) te da se obvezala dati 517 milijuna eura u humanitarnoj i razvojnoj pomoći za razdoblje 2012.-2013.;

- F. budući da dio stanovništva tih država nema pristup njezi, te boluje od mnogobrojnih endemskih bolesti poput kolere, meningitisa, ospica i HIV-a/side; budući da je broj slučajeva smrti uzrokovanih HIV-om/sidom visok, s 11 000 mrtvih godišnje u Čadu, 7 100 mrtvih godišnje u Burkini Faso, 4 400 mrtvih godišnje u Maliju i 4 300 mrtvih godišnje u Nigeru;
- G. budući da su države Sahela bogate prirodnim resursima osobito naftom, zlatom ili uranom, ali se prihodi iz tih iskorištavanja ne vraćaju lokalnom gospodarstvu na način koji bi bio dostatan da se omogući razvoj tih država;
- H. budući da građanski ratovi ili etnički sukobi uzrokuju preseljenje stanovništva i izgradnju izbjegličkih kampova poput kampova Mentao u Burkini Faso, Mangaize u Nigeru, M'Bera u Mauritaniji i Breijing u Čadu; budući da su uvjeti života i higijena u tim kampovima bijedni;
- I. budući da su u Maliju u posljednjih 20 godina izbori održavani redovito; budući da se prije državnog udara tu zemlju u Africi smatralo relativno uspješnom demokratskom pričom;
- J. budući da je malijska kriza višestruka i ad se ne može svesti na etnički sukob; međutim, budući da su naoružane džihadske skupine koje su se početkom 2012. udružile sa sekularnim Nacionalnim pokretom za oslobođenje Azavada (MNLA), a nakon toga ga izbacile, iskoristile neraspoloženje prema Tuarezima i njihovu želju za nezavisnošću ili većom samostalnošću sjevernog Malija u svojoj pobuni; budući da su te skupine, osobito Ansar Dine, Al-Qaida islamskog Magreba (AQIM) i Pokret za jedinstvo i džihad u Zapadnoj Africi (MUJAO), koristile nestabilnost koja je bila posljedica prevrata koji je slijedio u Bamaku, kao i šire nestabilnosti u regiji i potaknute nekontroliranim arsenalima u Libiji; budući da su sustavna kršenja ljudskih prava na sjeveru zajedno s predstojećom egzistencijalnom prijetnjom samoj malijskoj državi potaknuli oružanu intervenciju francuskih, afričkih i UN-ovih snaga radi zaustavljanja zlodjela i kršenja ljudskih prava koje su počinile ekstremističke skupine s ciljem pružanja potpore demokraciji, uspostave vladavine prava i vlasti malijske države i ponovne uspostave poštivanja ljudskih prava; budući da su malajska vlada i pobunjeničke snage potpisale preliminarni mirovni sporazum 18. lipnja 2013.; budući da stanje na Maliju zahtijeva odgovor koji ide dalje od rješavanja sigurnosnih prijetnji, uključujući dugotrajnu obvezu i odlučnu akciju međunarodne zajednice za rješavanje dubokih političkih, razvojnih i humanitarnih izazova;
- K. budući da prisutnost terorističkih skupina uzrokuje ozbiljnu nestabilnost u regiji, s uzimanjem talaca i nasilnim napadima; budući da je Sahel tranzitna zona za preprodaju droge koja dolazi od kriminalnih skupina iz Latinske Amerike; budući da su trgovci drogom često povezani s terorističkim skupinama koje osiguravaju sigurnost prijevoza; budući da je prisutnost tih trgovaca izvor nestabilnosti za Sahel i Europsku uniju, koja je često krajnje odredište ove trgovine;
- L. budući da vlade regije Sahel za postizanje trajnog rješenja krize trebaju uključiti predmetno stanovništvo; budući da je sudjelovanje žena posebice u rješavanju sahelske krize nužni preduvjet za ostvarivanje dugotrajne stabilnosti; budući da borba protiv nekažnjavanja, uključujući nekažnjavanje za rodno nasilje tijekom sukoba ključna za

stabilnost regije i izgradnju trajnog mira;

- M. budući da EU u posljednje vrijeme pridaje sve veću pozornost Sahelu, o čemu svjedoči usvajanje EU-ove strategije za područje Sahela 2011., pokretanje misije izgradnje kapaciteta zajedničke sigurnosne i obrambene politike (ZOSP) EU-a (EUCAP Sahel Niger) u srpnju 2012. i misije ZSOP-a EU-a za osposobljavanje (EUTM) u Maliju u veljači 2013. i imenovanje posebnog predstavnika EU-a za područje Sahela; budući da mandat novog posebnog predstavnika EU-a, usvojen 2013. ožujka 18. uključuje jaku komponentu ljudskih prava;
- N. budući da složeni i međuovisni problemi zahtijevaju sveobuhvatan pristup koji koristi cijeli raspon instrumenata i politika EU-a, koje povezuju ciljeve EU-a koji se odnose na upravljanje krizom, sigurnosni sektor, razvojnu suradnju i ekološku održivost u vezi napora EU-a na području ljudskih prava, potpore demokraciji i vladavine prava; budući da sveobuhvatna strategija za regiju treba obuhvaćati koordinaciju između odgovarajućih povjerenika, poput povjerenika za razvoj i humanitarnu pomoć, EEAS-a, posebnih predstavnika EU-a, uključujući posebne predstavnike za ljudska prava i Sahel koju provodi potpredsjednik/visoki predstavnik te koordinatora EU-a za borbu protiv terorizma kao i države članice; budući da učinkovito rješenje trenutne krize mora uključivati gospodarske i socijalne politike kojima je cilj poboljšati životni standard stanovništva;
- O. budući da se politike EU-a trebaju usredotočiti posebice na ruralni razvoj i poljoprivredu radi osiguranja prehrambene sigurnosti kao doprinosa trajnom društveno-gospodarskom razvoju u subsaharskoj Africi; budući da je Europska komisija u suradnji, između ostalog, s Uredom Ujedinjenih naroda za koordinaciju humanitarnih pitanja (UNOCHA), Fondom Ujedinjenih naroda za djecu (UNICEF), visokim predstavnikom Ujedinjenih naroda za izbjeglice (UNHCR) i Svjetskim programom za hranu (WFP) pokrenula inicijativu AGIR-Sahel sa željom povećanja među-organizacijske suradnje, koja je dio sveobuhvatnog pristupa EU-a, u suočavanju s prehrambenom krizom u Sahelu; budući da su suradnici prepoznali potrebu za najmanjim ulaganjem od 750 milijuna eura kako bi se omogućila mreža socijalne skrbi za zaštitu najranjivijih u slučaju ako i kada u budućnosti ponovno nastupi suša;
- P. budući da kršenja ljudskih prava te političke, okolišne, razvojne i humanitarne krize u regiji Sahel pogadaju osobito žene koje su često predmet diskriminacije, iznimne fizičke i ljudske nesigurnosti, kroničnog siromaštva te marginalizacije; budući da su ravnopravnost spolova, politička i gospodarska emancipacija žena, promicanje rodne jednakosti te obrana prava žena ključni za smanjenje siromaštva i poticanje održivog razvoja; budući da sve restriktivnija društvena sredina ograničava mobilnost i produktivnost te naposljetku sposobnost žena da djeluju kao učinkovite vođe i braniteljice prava žena; budući da žene u regiji Sahel čine većinu malih poljoprivrednika, a ipak su kažnjavane u smislu zemljišnih prava; budući da taj nedostatak vlasništva nad zemljom doprinosi siromaštву među ženama; budući da istraživanja pokazuju da veća obrazovanost žena i njihova mogućnost ostvarivanja prihoda i upravljanja njima stvara niz pozitivnih rezultata poput smanjenja smrtnosti majki i djece, poboljšanja zdravlja i prehrane majki i djece, povećanja poljoprivredne produktivnosti, ublažavanja klimatskih promjena, usporavanja rasta

stanovništva, širenja gospodarstva te prekidanje kruga siromaštva;¹

- Q. budući da je više od stotinu vlada, međunarodnih agencija i nevladinih organizacija tijekom sastanka na vrhu u Londonu s temom planiranja obitelji u srpnju 2012. sebi postavilo cilj investiranja dodatne četiri milijarde dolara do 2020. kako bi se u 69 najsirošnijih zemalja svijeta, uključujući države Sahela, broj žena koje koriste kontracepciju povećao na 120 milijuna; budući da će se ta finansijska sredstva dodati trenutnom iznosu od 10 milijardi dolara;
- R. budući da su sahelske države potpisnice sporazuma iz Cotonoua; budući da partnerstvo s Europskom unijom počiva na uzajamno dogovorenim odredbama o ljudskim pravima i dobrom uspravljanju te uključuje razvojnu pomoć, dobro upravljanje, promicanje ljudskih prava i humanitarne pomoći;
- S. budući da je suradnja EU-a s Afričkom unijom, Gospodarskom zajednicom zapadnoafričkih zemalja (ECOWAS), Unijom arapskog Magreba, regionalnim institucijama za ljudska prava i tijelima UN-a za ljudska prava i dalje preduvjet za uspješno zagovaranje zaštite i unaprjeđenja ljudskih prava u Sahelu;
- T. budući da je 14. lipnja 2013. glavni tajnik UN-a, u svom izvješću Vijeću sigurnosti UN-a, predložio poboljšanje uključivog i djelotvornog upravljanja diljem regije, izgrađivanje nacionalnih i regionalnih sigurnosnih mehanizama sposobnih za suočavanje s prekograničnim prijetnjama i integriranje humanitarnih i razvojnih planova i intervencija radi izgrađivanja dugoročne otpornosti;
- U. budući da u Zapadnoj Sahari od 1991. vlada primirje između marokanske vlade i Fronte Polisario; budući da UN Zapadnu Saharu smatra područjem koje nema samoupravu; budući da je Arapska Demokratska Republika Sahravi punopravna članica Afričke unije i da je do sada priznalo više od 35 zemalja UN-a, ali ne i sam UN zajednički kao niti jedna od država članica EU-a; budući da Maroko ima zakonsku obvezu objasniti vršenje de facto administrativne vlasti nad područjem i narodom Zapadne Sahare; budući da UN, pod okriljem Vijeća sigurnosti, djeluje kao posrednik u pronalaženju rješenja za sukob; međutim, budući da prema glavnому tajniku UN-a nije ostvaren napredak vezano uz temeljna pitanja budućeg statusa područja; budući da referendum o statusu Zapadne Sahare o kojem je načelno postignut dogovor 1988. još nije proveden;
- V. budući da je Maroko potpisao i ratificirao nekoliko međunarodnih sporazuma i sporazuma o ljudskim pravima poput Međunarodne konvencije za zaštitu svih osoba od prisilnog nestanka, Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima (ICCPR), Konvencije protiv mučenja (CAT), Konvencije o uklanjanju svih oblika diskriminacije žena i Deklaracije za zaštitu boraca za ljudska prava Ujedinjenih naroda (UNPHRD);
- W. budući da su Rezolucije 1754 (2007.), 2007 (1783.), 1871 (2009.), 1920 (2010.), 1979 (2011.), 2044 (2012.) i 2099 (2013.) Vijeća sigurnosti pozvale susjedne države da potpuno

¹ Isobel Coleman, „The global glass ceiling: why empowering women is good for business” (Svjetski stakleni strop: zašto je jačanje uloge žena dobro za poslovanje) u Foreign Affairs, svežak 89., svibanj/lipanj 2010., str. 13. – 20.; Fond UN-a za stanovništvo, „State of world population 2009 – Facing a changing world: women, population and climate” (Stanje svjetskog stanovništva 2009. – suočavanje sa svijetom koji se mijenja: žene, stanovništvo i klima).

surađuju s Ujedinjenim narodima i međusobno te da ulože veće napore u svrhu prekida trenutačnog zastojia i postizanja napretka ka političkom rješenju;

- X. budući da su izbjeglički kampovi u blizini Tindoufa u Alžиру koji su uspostavljeni prije trideset i sedam godina drugi na svijetu po dužini vremena postojanja; budući da politički zastoj isključuje bilo kakve realne izglede za njihovo ukidanje odnosno za preseljenje ili povratak korisnika kampa u njihov zavičaj u bliskoj budućnosti;
- Y. budući da su marokanska vlada i Fronta Polisario optuženi za kršenje ljudskih prava; budući da je UN-ova misija za referendum u Zapadnoj Africi (MINURSO) jedina UN-ova misija u čiji mandat nije uključena dimenzija ljudskih prava i koja ne predviđa način prijave navodnog kršenja ljudskih prava; budući da Rezolucija Vijeće sigurnosti UN-a 2099 od 25. travnja 2013. produžuje mandat MINURSO-u; budući da izvješće glavnog tajnika od 2013. travnja 8. posvećuje tri stranice pitanju ljudskih prava; budući da Vijeće sigurnosti UN-a i države članice EU-a u Vijeću sigurnosti propustili podržati prijedlog SAD-a za davanje MINURSO-u ovlast u vezi ljudskih prava, što je dovelo do narodnih demonstracija u Zapadnoj Sahari;

Opća razmatranja

1. izražava duboku zabrinutost zbog stanja ljudskih prava u regiji Sahel koje je pogoršano brojnim krizama na političkom, društvenom, gospodarskom i ekološkom području; naglašava da je za duboko upletene izazove potreban cjeloviti i sveobuhvatni politički odgovor i političko rješenje koje uključuje različite strane u sukobu;
2. primjećuje da je stanje ljudskih prava u regiji Sahel dobilo na međunarodnoj važnosti zbog oružanog sukoba u Maliju i intervencije francuskih, afričkih i UN-ovih snaga; priznaje da je taj sukob stvorio posebne probleme u toj zemlji uz pogoršanje strukturnih problema već prisutnih u Maliju i drugdje u tom području; međutim, naglašava da trenutačni razlozi za zabrinutost u Maliju ne bi trebali odvraćati pozornost od kroničnih prevladavajućih problema koji ozbiljno utječu na stanje ljudskih prava u ostatku regije Sahela, osobito organizirani kriminal, ropstvo i trgovina ljudima, džihadski ekstremizam i radikalizacija, nestabilna vladavina i institucionalna korupcija te sustavno i iscrpljujuće siromaštvo, djeca vojnici, diskriminacija protiv žena;
3. naglašava da je propusnost granica značajka zemalja u regiji; ističe činjenicu da je pogoršanje stanja u Sahelu uvelike povezano s poplavom oružja u sjevernom Maliju nakon rata u Libiji dok se libijske pobunjenike na granicama s drugim državama tog područja sustavno razoružavalо; ponovno poziva na regulaciju i stroge provjere prodaje oružja kako bi se osiguralo da se države članice ne uključe u širenje sukoba;
4. pozdravlja činjenicu što se u politici EU-a pridaje veća pozornost ljudskim pravima; primjećuje da je i UN poduzeo mjere u cilju razvoja obuhvatne strategije za regiju Sahel s jakom dimenzijom ljudskih prava; podsjeća da su EU i zemlje Sahela kao potpisnice Sporazuma iz Cotonoua preuzele zajedničke obveze zaštite ljudskih prava i demokratskih načela, na temelju vladavine prava te transparentne i pouzdane vlasti; ističe da su države Sahela stranke većine međunarodnih ugovora za zaštitu ljudskih prava, prava žena i prava djece;

5. naglašava važnu ulogu EU-a, svjetskog najvećeg darovatelja pomoći, u rješavanju razvojnih izazova u regiji Sahel; naglašava važnost uključivanja drugih međunarodnih dionika u napore poput iskorjenjivanja siromaštva i gladi, promicanja spolne jednakosti i smanjenja stopa smrtnosti djece, sukladno milenijskim ciljevima razvoja;

Ljudska prava u oružanim sukobima

6. smatra da je nužan osobito hitan odgovor na stanje ljudskih prava u Maliju s obzirom na izvješća o teškom kršenju ljudskih prava od strane naoružanih skupina Tuarega i džihadista u sjevernom Maliju; primjećuje da navodna kaznena djela uključuju masovna silovanja, mučenje, sakaćenja i okrutno postupanje, uključujući amputacije i javna šibanja, javna kamenovanja za počinjeni preljub, etnički utemeljeno nasilje, pokušaje etničkog čišćenja, izvansudska i masovna pogubljenja zatvorenika, masakr malijskih vojnika, protupravna uhićenja i pritvaranja i donošenje presuda bez pravog postupka, prisilne brakove i seksualno ropstvo, namjerne napade na kulturne objekte te uništavanje i pljačkanje imovine; izražava duboku zabrinutost vezano uz nova kretanja u terorizmu i kriminalnim tehnikama, uključujući samoubilačke bombaške napade, otmice i uzimanje talaca te korištenje djece za ljudski štit; primjećuje da od siječnja 2013. postoje i brojna izvješća o kršenjima ljudskih prava koja su počinili elementi malijskih sigurnosnih snaga i, u manjoj mjeri, posebna milicija protiv onih za koje se sumnja da su džihadisti ili za koje se smatra da su suradivale s pobunjeničkim skupinama ili bile povezane s njima; primjećuje da su pogodeni u najvećem dijelu došli iz tuareških, arapskih i fulanskih zajednica te da je vojska često bila optužena za protumjere na etničkoj osnovi; izražava ozbiljnu zabrinutost oko toga da navodni zločini uključuju i mučenje i neljudski tretman, prisilna nestajanja i izvansudska i masovna pogubljenja zatvorenika i civila; nadalje izražava zabrinutost u vezi izvješća o ubojstvima, mučenjima i nestajanjima u južnom Maliju koja provodi vojska članova sigurnosnih snaga odanih tuareškom režimu od prije vojnog puča; nadalje, s ozbiljnom zabrinutošću primjećuje izvješća o minama koje ubijaju i sakate malijske civile, uključujući i djecu; poziva sve sudionike sukoba na prestanak korištenja mina te na brzu i djelotvornu suradnju s regionalnim i međunarodnim dionicima radi osiguravanja potpunog uklanjanja tog naoružanja;
7. pozdravlja potpisivanje mirovnog sporazuma u Maliju 18. lipnja 2013. između malijskih vlasti i naoružanih terorističkih skupina sjevernog Malija koji je utro put uspješnim predsjedničkim izborima i mirovnim pregovorima između malijskih vlasti te činjenicu da su svi potpisnici obećali obustaviti svaku vrstu kršenja ljudskih prava; prihvaća njihovu predanost jedinstvu, dijalogu i ponovnoj uspostavi ustavnog poretku; svejedno prepoznaje da je ovo preliminarni sporazum koji mora biti popraćen mjerama obaju strana radi konačnog okončanja sukoba; s tim ciljem poziva malijske vlasti i njihove međunarodne partnere da obrate pozornost na nove uzorke kršenja ljudskih prava koji su se pojavili nakon ponovne uspostave određenih dijelova sjevernog Malija i koji bi mogli predstavljati prepreku izgradnji mira i pomirbi ako se na njih ne reagira na odgovarajući način, a koji uključuju i odmazde na etničkoj osnovi; pozdravlja činjenicu da je malijska vlada uspostavila jedinicu za nadzor vojnih operacija vojske raspoređene na sjeveru države i pokretanje istraga o navodnim kršenjima ljudskih prava od strane određenih članova malijskih oružanih snaga; poziva oružane snage da pokažu profesionalizam dok se učvršćuju u područjima koja su prethodno držali pobunjenici; štoviše, poziva malijsku vladu da pojednostavni postupke prijave zloporabe u trenutnim operacijama i svim budućim napadima, što uključuje i podršku nacionalnoj komisiji za ljudska prava te da

pojednostavni propisani postupak prilikom ispitivanja osumnjičenih militanata; ponovno ističe svoju osudu zlodjela počinjenih prema civilnom stanovništvu, zatvorenicima i vojnicima; podsjeća na odlučnost tužiteljstva Međunarodnog kaznenog suda (ICC) na razumnoj osnovi da vjeruje da su zlodjela počinjena u sukobu u Maliju ratni zločini; štoviše, vjeruje da bi neka zlodjela mogla predstavljati zločine protiv čovječanstva;

8. s ozbiljnom zabrinutošću napominje da je dalji razlog za rast destabilizacije u Maliju rastuća razina korupcije koja stanovništvo na sjeveru, poput Tuarega, Songhaija, Arapa i drugih ostavlja izvan dosega međunarodne pomoći; naglašava da je jedan od najopasnijih učinaka korupcije stvaranje kulturne i etničke podijeljenosti između sjevernog i južnog Malija.
9. s dubokom zabrinutošću primjećuje procjenu UNHCR-a prema kojoj je u Maliju gotovo 300 000 interno raseljenih osoba (IDP-ova) uz više od 175 000 izbjeglica u susjednoj Burkini Faso, Nigeru, Mauritaniji, te u manjoj mjeri Alžиру; poziva na hitne mjere u izbjegličkim kampovima u kojima prema izvješćima postoji kolera, veoma velika nedostupnost hrane i alarmantne razine smrtnosti djece koji su veći od podataka za cijelu regiju što je posljedica pothranjenosti i nedostatka pristupa sigurnoj vodi i zdravstvenoj skrbi; poziva međunarodne darovatelje da poštuju svoje finansijske obveze te da hitno i bez odgode prikupe 290 milijuna dolara potrebnih da bi UNHCR zaustavio ozbiljnu prehrambenu krizu koja sada pogda 3,4 milijuna Malijaca; naglašava važnost jamčenja sigurnosti izbjeglicama i interno raseljenim osobama i olakšavanja njihova urednog povratka u njihove domaće sredine kao ključnog elementa za nacionalnu pomirbu;
10. skreće pažnju na patnje žena u nedavnom sukobu u Maliju; posebno osuđuje korištenje otmice i silovanja kao ratni zločin; očekuje blisku suradnju EU-a i drugih međunarodnih partnera Malija s malijskim vlastima s ciljem provedbe obveza sadržanih u Rezolucijama Vijeća sigurnosti UN-a 1325 i 1820 i sveobuhvatnom pristupu EU-a; skreće pažnju na važnost uspostave prijelaznog pravosudnog mehanizma za zaustavljanje nekažnjavanja za počinitelje rodnog nasilja;
11. poziva EU i države Sahela na cjelovitu primjenu sljedećih rezolucija Vijeća sigurnosti UN-a: Rezolucije 1325 o ženama, miru i sigurnosti, kojom se zahtijeva sudjelovanje žena u svim aspektima i na svim razinama rješavanja sukoba, Rezolucije 1820 o seksualnom nasilju u konfliktnim i postkonfliktnim situacijama, kao i naknadnih rezolucija 1888, 1889 i 1960 koje se temelje na navedenim rezolucijama; u tom pogledu zahtijeva poticanje i osiguravanje sudjelovanja žena u mirovnim procesima te prepoznavanje potrebe uključivanja rodne perspektive u prevenciju sukoba, operacije održavanja mira, humanitarnu pomoć i rekonstrukciju nakon sukoba; ukazuje na ekstremnu patnju nanesenu ženama samo zato što su žene u zemljama u kojima se ratuje; potvrđuje da su radnje poput silovanja djevojčica od strane vojnika, prisilne prostitucije, prisilne oplodnje žena, seksualnog ropstva, silovanja i seksualnog zlostavljanja ili zavođenja s namjerom otmice krivična djela koja ne mogu biti ignorirana; potvrđuje da Europska unija treba smatrati takve radnje važnim problemima o kojima treba voditi računa; naglašava da je ženama i djevojkama koje su bile žrtve silovanja tijekom oružanih sukoba neophodno osigurati pristup pobačaju;
- 12 ističe da su žene često predmet diskriminacije kada se radi o priznavanju njihovog rada u zauzimanju za mir; podsjeća na to da kad je više žena redovito uključeno u procese

rješavanja sukoba i jačanja mira, one igraju ključnu ulogu u mirovnim pregovorima, na taj način šireći opseg obnove, rehabilitacije i izgradnje mira; stoga potiče sudjelovanje žena u svim nacionalnim, regionalnim i međunarodnim naporima za pomirbu u Maliju, te posebice na sjeveru zemlje; poziva da se nacionalni akcijski planovi utemeljeni na Rezoluciji Vijeća sigurnosti 1325 podvrgavaju redovitoj reviziji kako bi se njihove prioritetne točke redovito ažurirale;

- 13 izražava zgražanje nad teškim povredama prava djece i okrutnim nasiljem počinjenim nad njima u Maliju, uključujući prijavljene slučajeve novačenja djece vojnika u svim oružanim skupinama na sjeveru, uključujući državne snage; naglašava važnost dodjele dovoljne količine sredstava za zadaće demobilizacije i rehabilitacije djece vojnika; s tim ciljem nacrt sporazuma između malijske vlade i UN-a koji omogućuje predaju djece vojnika uključenih u naoružane skupine predstavnicima UN-a te pozdravlja mjere UNICEF-a za reintegraciju te djece; izražava duboku zabrinutost vezano uz zaključke posljednjeg izvješća UN-a o djeci i oružanom sukobu, koje navodi kako su priroda i taktika sukoba u Maliju stvorili neviđene prijetnje za djecu; najstrože osuđuje ubijanje i sakačenje djece, silovanje i spolno nasilje, prisilne brakove, otmice i napade na škole i bolnice te ograničenja pristupa obrazovanju za djevojčice koji su se dogodili za vrijeme sukoba u Maliju; primjećuje da se većina škola na sjeveru još nije ponovno otvorila i poziva na hitne mjere koje će to omogućiti; upozorava na slučajeve napuštanja djece koja su rođena kao posljedica silovanja u sjevernom Maliju kao zabrinjavajući trend koji zahtijeva pronalazak hitnog rješenja; nadalje, izražava duboku zabrinutost vezano uz izvješća o zadržavanju djece zajedno s odraslima te njihovo podvrgavanje ispitivanju bez nužne zaštite; s tim u vezi, pozdravlja cilj Vijeća sigurnosti UN-a da pruži posebnu zaštitu za žene i djecu pogodjene oružanim sukobom;
14. poziva sve sahelske države da se uključe u politiku sprječavanja i zaštite kako bi se izbjeglo prisilno novačenje djece od strane naoružanih skupina; poziva sahelske države da se suzdrže od novačenja djece u svoju redovnu vojsku i da osudi svaku osobu koja je počinila ovaj ratni zločin;
15. osuđuje pokušaj uništavanja vrijednog kulturnog naslijeđa sjevernog Malija u kojem su naoružane skupine uništile stare sufiske hramove i druge dragocjene spomenike u Timbuktuu i Gaou te otprilike 4 200 starih rukopisa, etničkih dogonskih obrednih maski i kulturnih kuća (tougna) u Doentzi te knjižnica u Kidalu i drugdje; smatra da je kulturno oskrvnuće kojem se svjedočilo u sjevernom Maliju ratni zločin; pozdravlja Akcijski plan UNESCO-a za rehabilitaciju kulturnog naslijeđa i očuvanje starih rukopisa u Maliju te poziva EU na pružanje potpore;
16. pozdravlja francusku vojnu operaciju „Serval“ pokrenutu 11. siječnja 2013. te njezinu predanost suverenitetu, jedinstvu i teritorijalnoj cjelovitosti Malija kao prvom koraku prema rekonstrukciji i demokratizaciji Malija; pozdravlja potom Rezoluciju Vijeća sigurnosti UN-a 2100 usvojenu 25. travnja 2013. i njezin snažan smjer po pitanju ljudskih prava te uputu u mandatu misije UN-a za stabilizaciju u Maliju (MINUSMA) da se nadzire, pomogne pri istraživanju i izvještava Vijeću sigurnosti o svakoj zlouporabi ili kršenju ljudskih prava ili kršenju međunarodnog humanitarnog prava; pozdravlja uključivanje komponente s obukom o ljudskim pravima u misiju za obuku EU-a (EUTM) u Maliju;

17. podržava međunarodnu misiju potpore Maliju i misiju UN-a za stabilizaciju u Maliju (MINUSMA) koja je u srpnju 2013. zauzela njezino mjesto, kao i misiju EUCAP-a u Sahelu, sa zadovoljstvom prihvaća prijedlog glavnog tajnika Ujedinjenih naroda od 14. lipnja 2013. o uspostavi „integrirane strategije Ujedinjenih naroda za Sahel” koja bi se trebala pozabaviti svim aspektima krize: poboljšanje upravljanja, borba protiv kriminala (trgovine drogom, ljudima, oružjem i cigaretama, pranja novca) i protiv terorizma, humanitarna pomoć; posebno pozdravlja ciljeve te strategije usmjerene na jačanje učinkovitog i globalnog upravljanja u cijeloj regiji, kao i na integraciju humanitarnih i razvojnih planova i intervencija kako bi se osigurala dugotrajna održivost;
18. pozdravlja važnu ulogu koju ima međunarodna misija za podršku Maliju predvođena afričkim zemljama (AFISMA) koja je položila temelje za MINUSMA-u; nadalje pozdravlja značajan afrički contingent u okviru misije UN-a za stabilizaciju u Maliju (MINUSMA), a posebno odluku Afričke unije o slanju promatrača za ljudska prava u okviru misije; izražava nadu da će obje te osobitosti nastaviti biti standardne u operacijama u Africi; nadalje, pozdravlja činjenicu da su naoružane skupine i malijske vlasti u privremenom mirovnom sporazumu obećale olakšati rasporedjivanje promatrača; pozdravlja dolazak promatrača u Gaou i Timbuktu, te se nada da će uskoro biti moguće rasporediti promatrače u Kidalu, održavajući važnost istraga navodnih kršenja ljudskih prava od svih strana uključenih u malijski sukob na sjeveru; nadalje, pozdravlja podršku Europske komisije tim promatračima i njezine napore pri obučavanju i postavljanju dodatnih lokalnih promatrača putem Europskog instrumenta za demokraciju i ljudska prava; poziva EU da iz tih iskustava izvuče pouke i da pronađe odgovarajuće načine kako bi imala na raspolaganju dostupne obučene stručnjake koji bi se u hitnim situacijama mogli brzo rasporediti na terenu kako bi pružali stručne savjete tvorcima politika EU-a, ako je to potrebno;
19. upozorava na hitnu potrebu naglašavanja sukladnosti s međunarodnim ljudskim pravima i normama humanitarnog prava u slučajevima ratnog sukoba; poziva visokog predstavnika da iz tragičnih događaja u Maliju i drugih nedavnih sukoba izvuče pouku radi pregleda smjernica EU-a o međunarodnom humanitarnom pravu (IHL), traženja djelotvornije provedbe tih smjernica te podrške inicijativi Međunarodnog odbora Crvenog križa i švicarske vlade za reformu trenutnog okvira međunarodnog upravljanja u vezi IHL-a koja je u tijeku;
20. pozdravlja zaključke međunarodne konferencije darovatelja „Zajedno za novi Mali” održane 15. svibnja 2013. i pohvaljuje plan malijske vlade za održivi oporavak Malija; naglašava da su se darovatelji obvezali donirati 3,25 milijardi eura Maliju u naredne dvije godine, s EU-om koja predvodi u obvezama s 520 milijuna eura; pohvaljuje plan malijske vlade za održivi oporavak Malija (PRED); pozdravlja to što je osobita pozornost pružena osiguravanju transparentnosti javnih računa i računa djelatnosti vezanih uz eksploraciju mineralnih sirovina; podržava odobrenje malijske vlade prijedlogu zakona protiv nezakonitog bogaćenja i naglašava važnost izvršavanja obaveze s konferencije darovatelja u vezi pažljivog nadzora sustavne primjene zakona nakon što bude usvojen; izražava žaljenje što zaključci konferencije nisu odrazili navedenu obvezu EU-a u vezi kretanja prema pristupu razvojne suradnje zasnovanog na pravima; poziva EU i njene međunarodne partnera da izvrše svoje uzajamne obaveze kao djelotvorni i usklađeni nastavak konferencije; ponovno ističe potrebu da se pomoć poveže s institucionalnom reformom te vidljivim socijalnim i političkim razvojem; nadalje pohvaljuje konstruktivno

uključivanje regionalnih dionika; poziva, imajući na umu razmjere korupcije unutar malijskih vlasti, na uvođenje svih jamstva i zaštitnih mjera koja su potrebne za osiguranje da se uplaćeni iznosi mogu što prije iskoristiti za pomoć malijskom narodu;

21. ponovno ističe važnost EU-ove klauzule o ljudskim pravima u svakom sporazumu s trećim zemljama, uključujući one iz regije Sahel; smatra da je ta odredba jedan od najučinkovitijih instrumenata EU-a koji može dovesti do održivog razvoja najslabije razvijenih zemalja kao i do ispravnog poštivanja i zaštite ljudskih prava u tim zemljama;
22. smatra da je potreba za borbom protiv nekažnjavanja i potreba da se sve kršitelje u slučaju teških povreda ljudskih prava smatra odgovornima, bez obzira na njihovo opredjeljenje i status, uključujući ono za rodno nasilje u sukobima koje vrijeđa dostojanstvo žene, ključna za osiguranje trajnog mira i stabilnosti u Maliju; stoga pozdravlja upućivanje stanja ICC-ju od strane malijske vlade i otvaranje službene istrage tužitelja tog suda i zalaganje malijskih vlasti i oružanih skupina iskazano u članku 18. preliminarnog mirovnog sporazuma za uspostavu međunarodne istražne komisije za ratne zločine, zločine protiv čovječnosti i druga teška kršenja međunarodnog i humanitarnog prava na malijskom području; poziva EU i druge međunarodne partnerne Maliju da daju prednost pitanju nekažnjavanja tijekom mirovnih pregovora te da pomognu vladu u postizanju njezina cilja, a taj je da istraži i goni one koji su počinili zlouporabu i primjenjuje odredbe privremenog mirovnog sporazuma te da osigura da se počinitelji spolnog nasilja privredu pravdi; ponovno ističe da ovo mora uključivati zločine i zlodjela koje su počinile sve strane;
23. pozdravlja osnivanje nacionalnog povjerenstva za dijalog i pomirenje koje je osnovala malijska vlada 6. ožujka 2013. na mandat od dvije godine; drži da nacionalno povjerenstvo mora biti što je moguće reprezentativnije te ostvariti političke rezultate što je prije moguće; s tim ciljem, pozdravlja posebice uključivo članstvo nacionalnog povjerenstva kao predanost uključivosti i pluralizmu u političkom procesu što dokazuju njegovi potpredsjednici; primjećuje da je zadaća nacionalnog povjerenstva da bilježi povrede ljudskih prava koje se događaju od početka sukoba; dalje potiče povjerenstvo da otvoreno i sveobuhvatno istraži probleme koji su doveli do malijske krize, da otvoreno i sveobuhvatno istraži navodna zlostavljanja i diskriminacije tuareških zajednica od malijske neovisnosti te da donese preporuke za smislena poboljšanja; nadalje, pozdravlja imenovanje izaslanika od strane malijske vlade za nastavak dijaloga s oružanim skupinama na sjeveru; s tim u vezi, iskreno izražava nadu da će poslijeeizborni krajobraz u Maliju olakšati unapređenje dijaloga i povjerenje između zajednica kao preuvjet miru i stabilnosti te da se radi toga nada da će sve malijske zajednice biti predane obrazovanju djece o uzajamnoj toleranciji i poštovanju; poziva EU i njene partnerne u međunarodnoj zajednici da u cijelosti podrže proces nacionalne pomirbe i uključivog dijaloga;
24. naglašava da su različiti sukobi na sahelskom području prouzročili porast preseljavanja stanovništva unutar država kao i broja izbjeglica; izražava ozbiljnu zabrinutost u vezi višestruke izbjegličke krize i stanja izbjeglica u toj regiji, uključujući mnoge koji nisu povezani s malijskom krizom; osobito skreće pozornost na tisuće izbjeglica iz Darfura u istočnom Čadu te čadske povratnike iz Darfura koji oskudijevaju čistom vodom, prikladnim skloništem i zdravstvenom skrbi te primjećuje da polusušna klima stvara rizik od nadmetanja za resurse s domaćim stanovništvom te time ima i potencijal za nastanak nestabilnosti; nadalje skreće pozornost na nedaće više tisuća izbjeglica iz Srednjoafričke

Republika (SAR) u južni Čad gdje poplave prijete domovima i poljoprivredi; stoga ponavlja poziv UNHCR-a za povećanjem finansijske i logističke podrške sigurnosnim snagama Čada koje štite kampove, osobito u pogledu prijavljenih napada na humanitarne zgrade; izražava daljnju zabrinutost u vezi onih koji u Nigeru bježe pred nedavnim sukobima u sjevernoj Nigeriji; poziva opću međunarodnu zajednicu na povećanje udjela pomoći izbjegličkim kampovima u Sahelu gdje je to potrebno te na pomoć u izbjegavanju daljnje humanitarne krize među populacijom izbjeglica u regiji; poziva na uskladivanje politike za izbjeglice između EU-a, sahelskih država, Visokog povjerenstva Ujedinjenih naroda za izbjeglice, Afričke unije i Gospodarske skupine zapadnoafričkih država (CEDEAO) kako bi omogućili prihvat izbjeglica, zajamčili sigurnost najranjivijim skupinama i predvidjeli programe samodovoljnosti; potiče zemlje domaćine na suradnju s UN-om i drugim dionicima osobito u vezi poboljšanja pristupa skloništima, odvodenji, zdravstvenoj skrbi, vodi, prehrani i obrazovanju te zaštite ugrožene djece; podsjeća da je, uz pružanje prihvata i zaštite, nužno uložiti napore za uspostavu ekomske sigurnosti izbjeglica i njihovih veza s obiteljima od kojih su razdvojeni te poboljšanje dokumentacije za izbjeglice, kako bi se u najvećoj mogućoj mjeri mogle vratiti u mjesto porijekla;

25. poziva države i lokalne i regionalne vlasti da usvoje politike za sigurnost ljudi za izbjeglice, raseljene osobe i najosjetljivije skupine i da se bore protiv trgovine drogom, oružjem, proizvodima te protiv trgovine ljudima;

Odgovornost i reforma vladinih, pravosudnih i sigurnosnih institucija

26. smatra da se trenutni izazovi vezani uz ljudska prava u Sahelu ne mogu razdvojiti od opće krize upravljanja koja uključuje rasprostranjenu korupciju u javnoj službi, nedovoljne osnovne usluge, slabu provedbu socijalnih i gospodarskih prava, a posebno u velikim i često slabo naseljenim područjima Sahare, velike izazove održavanja vladavine prava i djelotvornih graničnih kontrola; žali zbog štete koja će biti nanesena legitimnosti institucija i političkih sustava tog područja; strahuje od opasnosti od nastanka dalnjih sukoba i nemira u budućnosti ako se tim pitanjima ne pristupi na odgovarajući način; podsjeća da su pristup stanovništva njihovim prirodnim resursima, obrazovanju, zdravlju i javnim službama temeljna prava koja se trebaju djelotvorno primjenjivati ne bi li se dugoročno riješilo pitanje nestabilnosti u tom području;
27. s dubokom zabrinutošću primjećuje ulogu tih čimbenika u poticanju pojava međunarodnog organiziranog kriminala i terorističkih mreža u tom području; naglašava da oni predstavljaju ozbiljnu prijetnju ljudskim pravima i stabilnosti u tom području te da je se radi dobrobiti stanovništva Sahela nužno suočiti s tim prijetnjama; izražava osobitu zabrinutost zbog „krijumčarskih ruta” koje se protežu preko Afrike, od zapada do istoka i od juga do sjevera, sa zapadnoafričke obale, kojima se prevozi oružje, narkotici, cigarete, nafta, krivotvoreni lijekovi i ljudi; upozorava na učinak ovih aktivnosti na šиру regiju, kao i EU, koje je odredište za veliki dio nezakonite trgovine; upućuje na najnovije izvješće o Sahelu glavnog tajnika, u kojem se zaključuje da su povjesni trgovачki putovi preko Sahela najizloženiji terorizmu i kriminalnim mrežama; pozdravlja napore država sahelskog područja u borbi protiv terorizma i organiziranog kriminala, osobito krijumčarenja teškog oružja, te ih potiče da pojačaju regionalnu suradnju, udvostruče svoje napore za osiguranje zajedničkih kopnenih granica te da s tim ciljem zahtijevaju uključivanje ECOWAS-a; dalje potiče te države, da zajedno s UN-om i drugim međunarodnim dionicima i partnerima, razviju sveobuhvatnu strategiju za borbu protiv

nezakonite trgovine; potiče čelnike sahelskih zemalja na suradnju u jačanju sustava kaznenog progona s ciljem iskorjenjivanja svih oblika nezakonite trgovine, posebice trgovine ljudima, koja utječe na neke od najmlađih i najsromićnjih žena u regiji;

28. primjećuje da Sahelu prijeti daljnja destabilizacija od širenja lakog oružja podrijetlom iz Libije i drugih preostalih učinaka stanja u toj zemlji; naglašava da nestabilnost i loše upravljanje u Libiji pogoršavaju regionalnu trgovinu oružjem i širenje malog i lakog oružja (SALW), trgovinu drogom i nezakonitu trgovine;
29. osuđuje porast broja slučajeva otmica i uzimanja talaca u tom području, što se pokazalo visoko unosnim za kriminalne i terorističke skupine; pozdravlja rad Savjetodavne skupine Vijeća UN-a za ljudska prava na utjecaju uzimanja talaca od strane terorista na ljudska prava; poziva na mnogo veću suradnju između vlada regije Sahel te s vladama ključnih država regije poput Alžira, Libije, Maroka i Sudana, kao i s EU i drugim nadnacionalnim tijelima kako bi se osigurali djelotvorni i koordinirani odgovori na te probleme putem političkih, sigurnosnih i pravosudnih institucija;
30. ističe da aktivnost terorističkih skupina ne poznaje granice te da se različite organizacije udružuju; podsjeća da je skupina Boko Haram dobro ukorijenjena u Nigeriji te da prijeti stabilnosti Nigera te da skupina Al-Qaida islamskog Magreba koju vode tri Alžirca (Abou Zeid, Yahya Abou Al-Hammam i Mokhtar Belmokhtar) pokušava destabilizirati jug Alžira; sa zadovoljstvom pozdravlja misiju pomoći Europske unije za granice (EUBAM) za Libiju čiji je cilj osigurati libijske granice; poziva stoga sahelske države da usklade svoje napore kako bi cijelo područje učinili sigurnim počevši od granica, da pojačaju suradnju u borbi protiv terorizma sa svim relevantnim državama uključujući Alžir, Nigeriju, Maroko i Libiju; poziva EU, Afričku uniju, ECOWAS i međunarodnu zajednicu da pruže svu tehničku, materijalnu i ljudsku podršku potrebnu sahelskim državama;
31. upozorava na uočeno širenje ekstremizma u zemljama arapskog proljeća, Tunisu, Egiptu i Libiji te poziva visokog predstavnika/potpredsjednika da preuzme vodstvo u procesu suradnje s vladama tih zemalja, institucijama i organizacijama civilnog društva na takav način da se podrži proces istinske demokratske tranzicije kako bi se istovremeno osigurala stabilizacija susjednih regija sklonih sukobima, osobito Sahela;
32. poziva sahelske države da uspostave intenzivnu suradnju sa Senegalom, Gvinejom Bisao i Ganom koje su tranzitne luke za drogu koja dolazi od kriminalnih skupina iz Latinske Amerike u smjeru Europe; poziva EU da pomogne sahelskim zemljama u borbi protiv nezakonite trgovine;
33. stoga smatra ključnim poticati reformu institucija nadležnih za pravosuđe, sigurnost i osnovne usluge u području Sahela kako bi se potakla obnova vladavine prava i stvorili bolji uvjeti za ljudska prava, održivi razvoj i legitimnost institucija; potiče vlade Sahela da nastave s procesom decentralizacije, da prenesu više ovlasti i resursa na lokalne vlasti i da povećaju njihove nadležnosti, legitimnost i odgovornost; posebno naglašava važnost jasnih struktura odgovornosti za promicanje učinkovitosti i transparentnosti te poziva EU da surađuje s lokalnim vlastima na jačanju mehanizama kontrole i nadzora građana; te jačanju inicijativa za borbu protiv korupcije; dalje upozorava na potrebu jačanja unutarnjeg i vanjskog nadzora, te mehanizama zaštite integriteta za službenike za provedbu zakona, članove pravosuđa i sudske dužnosnike, kako je to naznačeno u novoj

integriranoj strategiji UN-a za Sahel;

34. ističe obvezni cilj u Maliju, prije svega, a taj je osigurati odgovarajuća ljudska i finansijska sredstva ministarstva pravosuđa te stručno usavršavanje za zaposlenike; poziva države Sahela da nastave ulagati napore u poboljšanje usavršavanja sudaca; poziva EU da podupre projekte nevladinih organizacija koji podižu svijest pravosudnog osoblja o ljudskim pravima; štoviše, potiče malijske vlasti na kazneni progon službenika uključenih u korupciju i organizirani kriminal, kao ključne mjere za vraćanje povjerenja i smanjenje potencijala za buduću nestabilnost; primjećuje da organizirani kriminal ugrožava korupciju koja zadire u sva područja države; stoga poziva sahelske države da strogo osude sve vrste korupcije;
35. pozdravlja naglasak koji je u novoj integriranoj strategiji UN-a u vezi Sahela stavljen na potrebu oblikovanja i podrške procesima traženja istine, nacionalnim savjetovanjima u vezi tranzicijske pravde, mehanizmima pravosudne odgovornosti i programima reparacije, uključujući i za žrtve spolnog nasilja; poziva EU da surađuje s mjerodavnim agencijama UN-a u pružanju pomoći sahelskim vladama u primjeni ovih reformi;
36. pozdravlja sporazum između Senegala i Afričke unije za osnivanje posebnog suda za kazneni progon bivšeg predsjednika Čada Hissènea Habré zbog ratnih zločina, mučenja i zločina protiv čovječanstva kao i sporazum između vlada Senegala i Čada da se sucima iz Senegala omogući provođenje istraga u Čadu; snažno potiče upornu odlučnost da se stane na kraj kulturi nekažnjavanja za navodne ratne zločince i kršitelje ljudskih prava u Čadu i drugdje u tom području; u tom pogledu napominje da Čad ostaje jedina sahelska zemlja koja nije potpisala Protokol o osnivanju afričkog suda za ljudska prava i prava naroda koji je priložen Afričkoj povelji o ljudskim pravima i pravima naroda; potiče ga da to učini kao snažan znak svoje predanosti kažnjavanju sustavnih kršenja ljudskih prava i pružanja zadovoljštine žrtvama; nadalje izražava žaljenje zbog nedavnog zakona Burkine Faso koji poglavarima države odobrava amnestiju; izražava bojazan da se time šalje pogrešna poruka kršiteljima ljudskih prava u regiji i suprotno je od duha suočavanja s nekažnjivošću;
37. sa zadovoljstvom pozdravlja mirno rješenje graničnog spora između Nigera i Burkine Faso koji su slučaj podnijeli Međunarodnom судu pravde koji je 16. travnja 2013. donio svoju presudu te poziva države regije da slijede taj primjer;
38. poziva sahelske države da surađuju s Međunarodnim kaznenim sudom (ICC) kako bi mu omogućile da istrage provodi slobodno i potpuno nepristrano; poziva države članice da izvrše međunarodne uhidbene naloge koje je izdao ICC te da s dužnom revnošću provedu njegove odluke; predlaže da UN podrži sahelske države u uspostavi nepristranih i neovisnih sudova za međunarodne zločine, poput specijalnog suda za Sierra Leone; primjećuje da je Mauritanijska jedina sahelska zemlja, i jedna od rijetkih afričkih zemalja, koja se nije složila s Rimskim statutom ICC-a; potiče ju da to učini kao snažan znak odbacivanja kulture nekažnjivosti; u tom smislu naglašava važnost razvoja politike EU-a o tranzicijskoj pravdi kako je naznačeno u akcijskom planu EU-a o ljudskim pravima;
39. potiče sve zemlje u tom području da se pozabave stalnim izvješćima o navodnim samovoljnim uhićenjima, zlostavljanjima i zlouporabama, bez obzira na zakonodavstvo kojim se takve prakse zabranjuju; izražava osobitu zabrinutost zbog izvješća o mučenjima

u centrima za pritvaranja i proizvoljnim uhićenjima tisuća migranata u Mauritaniji te odbijanja vlasti da nakon dvije godine priopći njihovim obiteljima informaciju o tome gdje se nalaze određeni osuđeni zatvorenici; također izražava zabrinutost zbog izvješća o Čadu o masovnom lošem postupanju u pritvoru, pritvaranju bez suđenja te stotinama prisilnih iseljenja u N'Djameni kao i prisilnim nestajanjima zatvorenika; nadalje je zabrinut zbog dojava o iznimno lošim uvjetima u nekim zatvorima u tom području, osobito u Čadu i Maliju, u kojima nedostaje osnovna zdravstvena skrb te su zatvorenici izloženi velikim patnjama; poziva sahelske zemlje na poboljšanje životnih uvjeta zatvorenika te posebice osiguranje sigurnosti i zaštite najranjivijih skupina poput žena i djece; nadalje, skreće pozornost na nedavne smrtnе presude koje je odredilo malijsko zakonodavstvo za zločine koji uključuju razbojništvo, zločinačka udruženja i nezakonito posjedovanje vatre nog oružja;

Gradanske slobode i demokratsko upravljanje

40. naglašava da obvezan cilj sigurnosti u trenutnom sukobu u Maliju ne bi smio oduzeti prvenstvo uključivog nacionalnog dijaloga, dobrog upravljanja i demokratskih reformi kao pokretača političke stabilnosti i održivosti u cijeloj regiji; primjećuje da su ta pitanja neodvojiva od napretka na području razvoja i ljudskih prava; potiče sve strane u Maliju da budu primjer za ostatak područja u ostvarivanju tih ciljeva;
41. podržava obvezu iz rezolucije Vijeća sigurnosti UN-a da pomogne tranzicijskim malijskim vlastima u provedbi plana potpune uspostave ustavnog poretku, demokratskog upravljanja i nacionalnog jedinstva; smatra ključnim stvoriti uvjete u kojima se mogu provesti vjerodostojni izbori u skladu s međunarodnim standardima; naglašava potrebu savladavanja izazova vezanih uz načine glasovanje u kampovima za izbjeglice i internu raseljene osobe kako bi se izbjegla daljnja politička marginalizacija; poziva na hitnu akciju malijske vlade i njezinih međunarodnih partnera vezano uz to pitanje; pozdravlja sporazum koji su potpisale malijska vlada i tuareški pobunjenici koji utire put za povratak malijske vojske i uprave na sjever te koji je uklonio veliku prepreku za održavanje predsjedničkih izbora u srpnju; naglašava potrebu za osiguranjem sigurnog sudjelovanja žena u izborima;
42. pozdravlja korištenje izborne promatračke misije EU-a (IPM) na malijskim izborima; podsjeća, međutim, na potrebu da EEAS osigura prikladno praćenje preporuka IPM-a i njihovu dugoročnu širu integraciju u politiku EU-a; osobito vjeruje da IPM može dodati vrijednost izborima u Sahelu putem mogućnosti nadzora aspekata ljudskih prava te prijaviti izaslanstvima EU-a potrebu za diplomatskim koracima, po potrebi;
43. poziva malijsku vladu i međunarodnu zajednicu da izvuku pouke iz demokratske tranzicije u Nigeru i ustavnog procesa u toj zemlji u razdoblju 2010.–2011., osobito u pogledu obuhvatnog savjetovanja s civilnim društvom i drugim zainteresiranim stranama, napora za promicanje sudjelovanja žena kao političkih kandidata i potpore partnerima iz civilnog društva pri provođenju promatračkih mjera na izborima, izobrazbe glasača i aktivnosti; naglašava važnost potpore cijelog područja Sahela Nigeru kako bi se ojačalo povjerenje građana u demokratski sustav i pravilno postupilo u vezi s novim ustavnim zahtjevima za jačanje transparentnosti i borbe protiv korupcije u djelatnostima vezanima uz eksploataciju mineralnih sirovina, uključujući objavljivanje svih znatnih rudarskih ugovora i informacija o prihodima koji su iz njih proistekli;

44. duboko žali zbog ograničenja slobode izražavanja, okupljanja i udruživanja u Sahelu; izražava osobitu zabrinutost zbog izvješća o zlostavljanjima, zastrašivanjima i uhićenjima novinara, političkih suparnika, sindikalista, crkvenih dužnosnika i drugih aktivista civilnog društva i boraca za ljudska prava u Čadu; izražava daljnju zabrinutost u vezi uhićenja i navodnog nasilja nad mirnim prosvjednicima u Mauritaniji i navodnih pokušaja ušutkavanja opozicije u Maliju, uključujući uhićivanje novinara i političkih suparnika i cenzuriranje medija; s tim u vezi, naglašava važnost pružanja potpore borcima za ljudska prava, neovisnom civilnom društvu i slobodnim medijima u Sahelu kao ključnim čimbenicima u životu demokratskog društva, osobito u vrijeme izbora; pozdravlja pozitivan razvoj po pitanju slobode izražavanja, okupljanja i udruživanja drugdje na tom području te potiče EU na suradnju s lokalnim partnerima da nastave poticati poboljšanja; nadalje poziva EU da potiče i pomaže evidentiranje civilnog društva kao osnove za djelotvorniju potporu; preporuča da EU strateški kao i finansijski pomaže civilnom društvu i borcima za zaštitu ljudskih prava, otvarajući dugoročne razmjene uključujući razmjene putem relevantnih izaslanstava EU-a;
45. smatra da su zaštita i promicanje slobode govora nužni za razvoj aktivnog i angažiranog civilnog društva koje može pravilno doprinijeti razvoju cijelog područja; u tom smislu osuđuje svaki pokušaj cenzure, zastrašivanja novinara ili boraca za ljudska prava i bilo kakve vrste izravnog ili neizravnog pritiska koji se vrši na privatne ili državne medije;
46. zahtijeva od sahelskih država da prestanu provoditi proizvoljna zatočenja i kampanje zastrašivanja usmjerene na novinare i medije, borce za ljudska prava ili članove opozicije; poziva države sahelsko-saharske regije, uključujući države Sjeverne Afrike, da u potpunosti poštuju slobodu izražavanja i prosvjeda mirovnih skupina; poziva sudske vlasti da zatvorenim protivnicima sude na pravednim procesima u skladu s važećim pravom; poziva sahelske države da promiču višestranačje i dopuste političkim skupinama koje poštuju vladavinu prava da se predstave na izborima bez straha od odmazde te da dopuste stanovništvu sudjelovanje na izborima;

Razvoj, humanitarna pomoć i ljudska prava

- 47 iznova potvrđuje čvrstu povezanost sigurnosti i razvoja u državama Sahela, kako je određena strategijom EU-a za sigurnost i razvoj Sahela iz 2011.; naglašava da je za trajni uspjeh razvojne politike važna stabilnost na području sigurnosti, gospodarstva, politike, poštovanja ljudskih prava i temeljnih sloboda u regiji Sahela; podsjeća, međutim, da je za uspostavu sigurnosti u regiji nužno ulagati u razvojnu pomoć kako bi stanovništvo dobilo dostatna sredstva kojima bi se omogućila veća stabilnost na tom području; smatra da bi se na taj način u velikoj mjeri izbjegli slučajevi nezakonite trgovine i aktivnosti do kojih dolazi zbog krajnjeg siromaštva i nedostatka sredstava i perspektiva;
48. s potrebnom ozbiljnošću primjećuje izrazito i prevladavajuće siromaštvo Malija, Nigera, Čada i Burkine Faso te priznaje štetni utjecaj siromaštva na izglede ostvarivanja ljudskih prava; izražava ozbiljnu zabrinutost visokim stopama smrtnosti majki i djece mlađe od pet godina u području; naglašava da rezultati UN-a o nižim stopama smrtnosti među bolje obrazovanim majkama predstavljaju poziv na osnovno obrazovanje za sve; ističe da se brzim rastom stanovništva, često s godišnjom stopom višom od 3 % vrši dodatan pritisak na sposobnost vlada da štite čak i najosnovnija gospodarska i socijalna prava; zbog toga je potrebno poboljšati pristup zdravstvenim uslugama osobito onima koje se tiču seksualnih i

reprodukтивnih prava dopuštajući posebice pristup službama planiranja obitelji;

49. s potrebnom ozbiljnošću primjećuje izrazito i prevladavajuće siromaštvo diljem regije Sahel, posebice Malija, Nigera, Čada i Burkine Faso, ali i u Mauritaniji; priznaje štetni utjecaj siromaštva na izglede ostvarivanja ljudskih prava; primjećuje da siromaštvo i nerazvijenost nerazmјerno utječe na žene i djevojčice, te izražava ozbiljnu zabrinutost visokim stopama smrtnosti majki i djece mlađe od pet godina u području; naglašava obrnuto proporcionalnu vezu između razine školovanja majki i stope smrtnosti djece; te stoga ističe važnost promicanja obrazovanja djevojaka; naglašava kako rezultati UN-a o nižim stopama smrtnosti među bolje obrazovanim majkama predstavljaju poziv na osnovno obrazovanje za sve; ističe da se brzim rastom stanovništva, često s godišnjom stopom višom od 3 % vrši dodatan pritisak na sposobnost vlada da štite čak i najosnovnija gospodarska i socijalna prava; zbog toga je potrebno poboljšati pristup zdravstvenim uslugama osobito onima koje se tiču seksualnih i reproduktivnih prava dopuštajući posebice pristup službama planiranja obitelji;
50. naglašava međuovisnost razvoja, demokracije, ljudskih prava, dobrog upravljanja i sigurnosti u području Sahela; ponovno ističe svoju potporu pristupu koji je utemeljen na ljudskim pravima i demokratskom vlasništvu nad razvojnom suradnjom koji se temelji na lokalnom sudjelovanju i korištenju lokalnim znanjem kako bi se na terenu postizali razvojni ciljevi te uspostavili jaki, djelotvorni i neovisni daljnji provedbeni mehanizmi u kojima sudjeluju parlamenti, druga izvorno predstavnička tijela i civilno društvo na nacionalnoj i međunarodnoj razini; podsjeća i podržava predanost EU-a za provedbu pristupa ljudskih prava u razvojnoj suradnji EU-a, kako je to već napomenuto u strategiji EU-a o ljudskim pravima i njezinom akcijskom planu;
51. podsjeća na nužnost uvjetovanja razvojne pomoći državama njihovim poštivanjem temeljnih prava; ponovno ističe da je za djelotvornu raspodjelu sredstava u okviru europske razvojne pomoći nužna sposobnost Unije da provodi djelotvornu kontrolu nad upotrebom tih sredstava tako da se uvjeri da ih se upotrebljava za prvotnu namjenu; ponovno ističe nužnost da se, u cilju djelotvornog promicanja ljudskih prava, poboljša dosljednost vanjskih i unutarnjih politika Unije u skladu s razvojnim ciljevima EU-a;
52. poziva Europsku komisiju da upotrijebi u Sahelu, prema prethodno utvrđenim potrebama stanovništa, sve fondove koji su namijenjeni razvoju Sahela: Europskog instrumenta demokracije i ljudskih prava, Europskog fonda za razvoj, instrumenta financiranja suradnje u razvoju, Fonda za otpornost u Sahelu;
53. poziva Europsku uniju da podrži sve aktivnosti koje su sahelske države, nevladine organizacije i civilno društvo poduzeli u smjeru poboljšanja pristupa njezi osobito za najosjetljivije stanovništvo; poziva međunarodne dionike da nastave borbu protiv HIV-a/side, tuberkuloze, malarije i meningitisa, koji su uzrok mnogobrojnim slučajevima smrti; *podcrtava potrebu izrade i provedbe zdravstvenih programa radi jačanja zdravstvenih sustava, vodeći računa o činjenici da globalna gospodarska kriza ugrožava napredak ostvaren vezan uz rješavanje problema HIV-a/side, tuberkuloze, malarije i druge bolesti;* ističe da je određeni dio stanovništva Sahela čine nomadi kojima je otežan pristup zdravstvenoj skrbi; s tim u vezi, poziva na pružanje potpore kampanjama podizanja svijesti i obuke vezanim uz zdravstvenu skrb;

54. osuđuje proračunske rezove u područjima poput prehrambene sigurnosti, zdravstva i obrazovanja, koji su ključni faktori u ostvarivanju milenijskih ciljeva, pridonosi jačanju prehrambenih i humanitarnih kriza koje bjesne u regiji Sahel; naglašava da su strukturne intervencije u poljoprivredi, prehrambenoj sigurnosti i prehrani, kao i konkretne mјere za iskorjenjivanje fenomena prisvajanja zemlje temeljne za poticanje održivog i uključivog rasta te za izbjegavanje ponavljanja prehrambenih kriza u regiji Sahel svake godine;
55. smatra da politička nestabilnost u regiji Sahela, zajedno s teškom sušom koja pogađa milijune ljudi, predstavlja ozbiljnu prijetnju demokraciji, vladavini prava i poštovanju ljudskih i društveno-gospodarskih prava, što ima štetan utjecaj na životne uvjete stanovništva; ističe da su vladavina prava i poštovanje ljudskih prava neophodni za stabilnost država, sigurnost i poštovanje temeljnih sloboda;
56. poziva lokalne i regionalne vlasti da u suradnji s civilnim društvom unutar država Sahela i na granicama uspostave učinkovite sigurnosne uvjete i uvjete poštovanja ljudskih prava za optimalan razvoj razvojnih politika i politike humanitarne pomoći;
57. poziva vlade država Sahela da počnu rješavati dubinske uzroke krize, kroz strategiju održivog gospodarskog razvoja koja odgovara političkim, ekonomskim i socijalnim pitanjima njihovih građana, kao što su pristup hrani, obrazovanju, zdravstvenoj zaštiti, zaposlenju, stambenom prostoru, redistribuciji bogatstva, pristojnim životnim uvjetima itd.;
58. naglašava potrebu za borbot protiv korupcije radi unapređenja legitimnosti institucija i suočavanja sa sve većim razvojnim izazovima i izazovima u vezi ljudskih prava u tom području; primjećuje da je pristup osnovnoj zdravstvenoj skrbi i obrazovanju ozbiljno ugrožena različitim oblicima korupcije; nadalje naglašava važnost slobodnog i organiziranog civilnog društva i medija radi praćenja zloupotreba i izvješćivanja o njima;
59. primjećuje važnost uloge koju u stabilizaciji i razvoju regije Sahel imaju žene, naročito u pogledu prehrane, prehrambene sigurnosti i proizvodnje namirnica s obzirom da su prvenstveno one odgovorne za poljoprivredu, iako još uvijek jedva imaju pristup vlasništvu zemlje koju obrađuju; zahtijeva od Komisije prepoznavanje temeljne uloge žena, kao malih poljoprivrednika, u prehrambenoj sigurnosti te ulaganje u programe koji će ih podupirati na poseban način; naglašava da se strategija Unije također treba usredotočiti na uvođenje mјera koje jamče da će najosjetljiviji, naročito u ruralnim zonama, moći koristiti se mogućnostima poljoprivrednog osposobljavanja i edukacije o prehrani, održavanju zdravlja te uvjetima rada, kao i mreže osiguranja u slučaju potrebe; naglašava, da bi mali poljoprivrednici, naročito žene, proizvodili na održiv način, ali također iskoristili svoj proizvodni potencijal, trebaju imati bolji pristup mikrokreditima kako bi mogli ulagati u kvalitetnije sjeme, gnojivo i mehanizme navodnjavanja kao i u alate potrebne za zaštitu svojih kultura od štetočina i bolesti;
60. naglašava hitnost dodjeljivanja humanitarne pomoći Europske unije koja pridonosi ostvarivanju milenijskih ciljeva razvoja; naglašava važnost cilja vezanog za poboljšanje zdravlja majki kako bi se smanjila smrtnost majki i osigurao opći pristup seksualnom i reproduktivnom zdravlju te planiranju obitelji; naglašava važnost obrazovanja i osvješćivanja seksualnog i reproduktivnog zdravlja kao neizostavnog elementa ženskog zdravlja;

61. primjećuje alarmantne znakove da će regija Sahela u cjelini ove godine biti pogodjena ozbilnjom krizom zbog nestašice hrane i poziva Komisiju da na odgovarajući način financira humanitarnu pomoć toj regiji;
62. naglašava hitna pitanja oskudice, suša, stalne gladi i nemogućnosti nacionalne vlade da omogući osnovnu sigurnost hrane što je pokretačka sila lokalnog nezadovoljstva; potvrđuje potrebu da se putem povećanog financiranja i političke podrške inicijativi AGIR-Sahel kao regionalnom, ali i sveobuhvatnom pristupu za suočavanje s uzrokom sigurnosti hrane poboljša sposobnost nacionalne vlade za omogućavanje prehrambene sigurnosti;
63. poziva Europsku uniju na oblikovanje, u suradnji sa sahelskim državama, prioritetne razvojne politike, temeljene na pristupu zasnovanom na poštovanju ljudskih prava i temeljnih sloboda, za ublažavanje prehrambene krize i problema pothranjenosti i gladi, za suočavanje sa sušom i borbu protiv prirodnih nepogoda; poziva Europsku komisiju da korištenje sredstava dodijeljenih za borbu protiv pothranjenosti (123,5 milijuna eura u 2012.) uskladi s tim prioritetnim politikama, pokrije potrebe pogodenog stanovništva i podupre razvoj lokalnih kapaciteta tih država kako bi se osigurao pozitivan učinak pomoći;
64. podsjeća da je nužan dugotrajni angažman kako bi se postigla otpornost na sušu u Sahelu i na taj način spriječilo da se opetovane prehrambene krize moraju rješavati masovnom humanitarnom pomoći kad god nastupi novo razdoblje suše; naglašava da taj angažman zahtijeva trajno partnerstvo između vlada, regionalnih institucija, donatora i finansijskih institucija, po uzoru na inicijativu AGIR Sahel koju je pokrenula Europska unija;
65. napominje s velikom zabrinutošću da pristup pitkoj vodi i dalje predstavlja problem u cijeloj regiji Sahel; ponavlja da je za postizanje razvoja tog područja potrebno usredotočiti se na osiguravanje osnovnih potreba stanovništva tog područja; naglašava da se važan dio razvojne pomoći koju pruža EU mora baviti tim pitanjem; pozdravlja u tom smislu sve međunarodne inicijative koje za cilj imaju smanjenje oskudice vode u regiji Sahel;
66. naglašava da je za poboljšanje svakodnevice stanovnika Sahela i podršku razvoju regije koja će 2040. imati 150 milijuna ljudi nužan dugoročni pristup koji se temelji na univerzalnom pristupu obrazovanju;
67. potiče sahelske države i regionalne dionike, zajedno s UN-om, da mobiliziraju nove resurse za razvoj; pozdravlja savjetovanja koja je u vezi Sahela s Afričkom razvojnom bankom započeo posebni izaslanik glavnog tajnika UN-a te preporučuje proširenje tih savjetovanja na Svjetsku banku i druge međunarodne finansijske institucije radi stvaranja sahelskog akcijskog fonda; pozdravlja integriranu platformu tog fonda za sredstva koja koordinira regionalnim razvojnim projektima sa specifičnim potrebama zemalja Sahela te potiče EU da se prilagodi i vlastitu strategiju koordinira sukladno tome;
68. izražava zabrinutost u vezi općeg stanja rudarenja urana u Sahelu, osobito u pogledu napada Pokreta za jedinstvo i džihad u Zapadnoj Africi (MUJAO) na rudnik u sjevernom Nigeru 23. svibnja 2013.; naglašava da bi se velika kršenja sigurnosti oko rudnika urana u Nigeru mogla pokazati kao katastrofalna za lokalno stanovništvo i regionalnu stabilnost te stoga poziva da nigerske vlasti i njihovi međunarodni partneri pridaju sigurnosti najveću

pozornost; nadalje naglašava važnost jamčenja sigurnosti kod rudarenja urana; nadalje poziva rudarske tvrtke da osiguraju odgovorno rudarenje urana, uz puni pristanak lokalnih zajednica te s minimalnim štetnim utjecajem na stanovništvo koje živi u blizini i njihov okoliš;

69. s potrebnom ozbiljnošću primjećuje česte krize opskrbe hranom i druge humanitarne krize u području Sahela te njihov učinak na najvažnija temeljna ljudska prava; pozdravlja snažnu uključenost EU-a i država članica u napore za rješavanje humanitarne krize u području Sahela; naglašava da je rješavanje nedostupnosti hrane ključno za omogućavanje mira i pojačavanje ljudskih prava; vjeruje da je radi navedenog potrebno poticati lokalnu proizvodnju i osnažiti vlasništvo te distribucijske mreže i pokretljivost resursa; napominje da pomoći Europske komisije isplaćena 2012. za rješavanje prehrambenih i nutritivnih kriza iznosi 338 milijuna eura od kojih je 174 milijuna bilo posvećeno hitnoj humanitarnoj pomoći; napominje da je Opća uprava za humanitarnu pomoći i civilnu zaštitu aktivirala 172 milijuna eura humanitarne pomoći od kojih je 58 milijuna iskorišteno u Maliju;
70. poziva Uniju da nastavi i pojača akciju koju vodi za povećanje humanitarne pomoći Sahelu; da osigura tjesnu suradnju s međunarodnim humanitarnim organizacijama, civilnim društvom, lokalnim i regionalnim vlastima i vladama; da mobilizira potrebna sredstva 10. Europskog razvojnog fonda (660 milijuna eura za razdoblje 2007. – 2013.) i Fonda Globalni savez za inicijativu izgradnje otpornosti – AGIR Sahel (172 milijuna eura za 2012.); pozdravlja proračun od 1,5 milijuna eura dodijeljen programu AGIR-Sahel u okviru 11. Europskog razvojnog fonda (EDF) u svrhu poboljšanja otpornosti sahelskih država;
71. naglašava da sve države Sahela moraju oblikovati politiku temeljnih socijalnih infrastruktura i temeljnih mreža (sanitarnih mreža, mreža medicinskih stručnjaka, prometnih i telekomunikacijskih mreža) za neutralnu, univerzalnu i neograničenu, urednu i učinkovitu dostavu humanitarne pomoći; od država te lokalnih i regionalnih vlasti očekuje da te mreže budu trajne i dostupne;

Stanje ljudskih prava žena, djece i manjina

72. najsnažnije osuđuje praksu naslijednog ropstva koje je još sveprisutno u području Sahela, osobito u Mauritaniji, gdje prema izvještajima pogaća znatnu manjinu stanovništva; primjećuje da ropstvo i dalje postoji u okviru krutog sustava kasti unatoč tome što je zemlja ropstvo službeno ukinula 1981., a izričito kriminalizirala ga 2007.; izražava najdublju zabrinutost zbog institucionaliziranosti te prakse koja seže sve do područja državne uprave; nadalje, primjećuje da je vlada Mauritanije izrazito nevoljna priznati daljnje rašireno postojanje ropstva te da je do danas poznat samo jedan sudski postupak u kojem je robovljak uspješno kazneno gonjen; poziva vladu Mauritanije da se pridržava svojih nacionalnih i međunarodnih pravnih obveza kako bi djelotvorno okončala sve oblike ropstva i provela zakone za borbu protiv ropstva, između ostalog postupke za naknadu štete; nadalje poziva vlasti Mauritanije da prestanu šikanirati lokalne organizacije civilnog društva koje se zauzimaju za okončanje ropstva, uključujući optužbe za izdaju; s tim u vezi, poziva Komisiju i države članice da nastave poticati rad mauritanskih i međunarodnih organizacija koje se bore protiv ropstva, uključujući posebnog izvjestitelja UN-a (PIUN) o suvremenim oblicima ropstva i Međunarodnu organizaciju rada;

73. nadalje s velikom zabrinutošću primjećuje da ropstvo i dalje postoji diljem šireg područja Sahel, a velik broj ljudi radi prisilno u Maliju, Nigeru i drugdje; poziva odgovorna nacionalna i međunarodna tijela da djeluju u pogledu toga, nadziranjem provedbe zakonodavstva koje zabranjuje i kriminalizira ropstvo, s posebnim naglaskom na položaj i ranjivost žena i djevojčica; potiče vlasti na razvoj programa s ciljem među ostalim pomaganjem rehabilitacije i reintegracije žrtava, prikupljanjem podataka i, kao najvažnije, organiziranjem kampanja podizanja svijesti, budući da mnogi bivši robovi i vlasnici robova ropstvo smatraju prirodnim stanjem i ta je društvena hijerarhija duboko usađena u njihov mentalitet; potiče lokalne vlasti na razvoj strategija i programa koji za cilj imaju integraciju bivših robova u društvo osiguravanjem sredstava za život i prikladnog pristupa radnim mjestima;
74. izražava zabrinutost u vezi kršenja temeljnih dječjih prava u Sahelu, osobito spolnog nasilja i diskriminacije, prevladavajućeg dječjeg rada, navodnog pritvaranja maloljetnika u zatvorima za odrasle u Mauritaniji, Maliju i drugdje te novačenja djece u Čadu među vojnike redovne vojske; poziva EU na blisku suradnju sa sahelskim vladama kako bi se osiguralo iskorjenjivanje tih praksi;
75. izražava duboku zabrinutost zbog dokaza o dječjem radu u rudnicima zlata, poljoprivredi i šumarstvu u Maliju, gdje navodno rade djeca od čak samo šest godina; primjećuje zakone sahelskih država koji zabranjuju dječji rad te posebno opasnu narav rada u rudniku zlata; stoga poziva vlasti Malija da provedu prijedloge politike u svojem Akcijskom planu za borbu protiv dječjeg rada (PANETEM) iz lipnja 2011. te da aktivnije promiču osnovno obrazovanje za sve; poziva EU na suradnju s Međunarodnom organizacijom rada (ILO) te drugim nacionalnim i međunarodnim organizacijama kako bi se u Maliju dječji rad u potpunosti iskorijenio; poziva sve sahelske države na borbu protiv dječjeg rada i promicanje obrazovanja;
76. s velikom zabrinutošću primjećuje da u Maliju, prema statistikama nevladinih organizacija, preko 3 milijuna djece mlađe od 17 godina radi; osuđuje to stanje, osobito zato što se to događa na račun niže stope obrazovanja i niske stope pismenosti;
77. podsjeća da Europska unija podupire načela Procesa Kimberley, provodi programe Provođenja zakona o šumama, upravljanju i trgovini i općenito nastoji promicati poštivanje temeljnih međunarodnih normi na području socijalne zaštite, rada i okoliša, kao i društvenu odgovornost tvrtki; poziva Europsku uniju i sahelske države da razmisle o procesu sljedivosti zlata po uzoru na proces Kimberley koji se tiče dijamanata; naglašava potrebu da se europska poduzeća koja imaju podružnice u zemljama tog područja uvjere u poštovanje tih temeljnih normi, kao i međunarodnih smjernica za društvenu odgovornost poduzeća podsjeća da će Europska unija uskoro provesti načelo izvještavanja od države do države;
78. vrlo je zabrinut zbog izvješća o otmicama djece radi otkupnine ili prodaje u Čadu kao i u drugim zemljama tog područja; primjećuje da se djecom trguje u državi i inozemstvu radi prisilnog rada, prisilnog braka i seksualnog iskorištanja; nadalje primjećuje da su u nekim slučajevima djeca oteta i prodana međunarodnim agencijama za usvajanje;
79. poziva sahelske države da promiču pristup obrazovanju za svu djecu, dječake i djevojke te za nomadsko stanovništvo bez diskriminacije na temelju rase, kaste ili etničke pripadnosti;

poziva države da promiču politike stručnog osposobljavanja, pristupa visokom obrazovanju i zaposlenju kako bi mladima sahelskog područja pružili perspektivu za budućnost i tako ih odvratili od pristupanja terorističkim skupinama; naglašava da uvjeti života djece u školama trebaju poštovati minimum higijenskih, sigurnosnih i dostojanstvenih uvjeta te se želi uvjeriti da skrbnici djecu ne zlostavljaju ili ih ne prisiljavaju na prosjačenje;

80. poziva na oblikovanje i praćenje učinkovite zdravstvene i obrazovne politike usmjerene na najranjivije skupine stanovništva, poput žena i djece, koja će težiti razvojnim ciljevima tisućljeća: osnovno obrazovanje za sve, poboljšanje zdravlja majki, i pristup zdravstvenoj zaštiti za sve, borba protiv virusa HIV-AIDS i svih zaraznih bolesti; poziva Europsku uniju da u okviru 11. Europskog razvojnog fonda prednost u svojem djelovanju u Sahelu da mladima i da na području obrazovanja donese ambicioznu politiku; podsjeća na važnost politika posvećenih ženama i mogućnosti zapošljavanja;
81. prepoznaje važnost uloge koju u stabilizaciji i razvoju Sahela imaju žene i poziva na jačanje njihovog vodstva u sprečavanju sukoba, održavanju i obnovi mira, kao i na području sigurnosti, politike i gospodarskog razvoja; potiče partnera razvoja da dodijele finansijsku potporu projektima posebno namijenjenima osamostaljivanju žena u regiji;
82. primjećuje diskriminaciju s kojom se susreću žene i djevojčice, što se manifestira u obliku prisilnih brakova, dječjih brakova, seksualnog iskorištavanja, nedovoljnog obrazovanja, vrlo raširenog genitalnog sakaćenja žena, uključujući obrezivanja, kao i uobičajenih praksi sororata i levirata; poziva na uspostavu politika obrane ljudskih prava i rodne jednakosti u suradnji sa svim dionicima tamošnjeg razvoja, osobito u svrhu poštivanja, zaštite i promicanja prava žena uključujući seksualna i reproduktivna prava bez diskriminacije na temelju rase, kaste, dobi, etničke ili religijske pripadnosti, bračnog statusa, podrijetla ili migrantskog statusa; naglašava da je potrebno uložiti više napora kako bi se jamčilo da reforme povezane s upravljanjem i vladavinom prava odgovaraju posebnim potrebama žena;
83. izražava zabrinutost zbog diskriminacije čije su žrtve žene i djevojčice u velikom dijelu te regije, naročito u pogledu pristupa obrazovanju, zaposlenju s radničkim pravima i zdravstvu te u pogledu problema kao što su prisilni brakovi, seksualno iskorištavanje i genitalno sakaćenje;
84. izražava zabrinutost vezanu uz diskriminaciju s kojom se susreću žene i djevojčice, što se manifestira u obliku prisilnih brakova, dječjih brakova, seksualnog iskorištavanja, nedovoljnog obrazovanja, vrlo raširenog genitalnog sakaćenja žena, uključujući obrezivanja, kao i uobičajenih praksi sororata i levirata; poziva na uspostavu politika obrane ljudskih prava i rodne jednakosti u suradnji sa svim dionicima tamošnjeg razvoja, osobito u svrhu poštivanja, zaštite i promicanja prava žena uključujući seksualna i reproduktivna prava bez diskriminacije na temelju rase, kaste, dobi, etničke ili religijske pripadnosti, bračnog statusa, podrijetla ili migrantskog statusa; naglašava da je potrebno uložiti više napora kako bi se jamčilo da reforme povezane s upravljanjem i vladavinom prava odgovaraju posebnim potrebama žena;
85. poziva zemlje regije Sahel da usvoje konkretnе zakone i mјere kojima se zabranjuje svaki oblik nasilja protiv žena i predviđaju kazne za isto, uključujući obiteljsko i seksualno

nasilje, seksualno uznemiravanje i štetne tradicionalne prakse poput genitalnog sakaćenja žena i prisilnih brakova, naročito kod maloljetnica; naglašava važnost zaštite žrtava, pružanja posebnih usluga i borbe protiv nekažnjavanja agresora, uz jamstvo da će takva krivična djela biti predmet istrage, postupka i stvarnih kazni te da će sve žene imati puni pristup pravosuđu bez ikakve vrste diskriminacije na temelju vjerskih razloga ili razloga etničkog porijekla; naglašava kako obiteljsko nasilje nije stvar obitelji kao ni isprike za nasilje koje su utvrđene u prihvatljivim kulturnim i vjerskim uvjerenjima;

86. potiče države regije Sahel da preispitaju svoje zakone koji se odnose na žene i prava vlasništva; naglašava važnost vlasništva žena nad zemljom koju obrađuju i na kojoj žive;
87. poziva međunarodnu zajednicu da dodijeli više sredstava kako bi se unaprijedilo prava žena i osnaživanje žena u regiji; pozdravlja napore Afričke unije u pogledu prava žena i podsjeća na važnost ECOWAS-a za stabilnost regije; poziva sahelske države da unaprijede svoju suradnju s ciljem pokretanja kampanja za podizanje svijesti o pravima žena s NVO-ovima, civilnim društvom, UN-om; poziva EU na suradnju s regionalnim dionicima u promicanju obrazovanja djevojčica te na potporu mjera za povećanje finansijske sigurnosti i potencijala žena, što je ključno za osiguravanje društvene, političke i gospodarske emancipacije žena;
88. poziva države regije Sahel da osiguraju prijavljivanje svih djevojčica po rođenju te upisivanje svih djevojčica u osnovnu školu;b poziva EU na suradnju s regionalnim dionicima u promicanju obrazovanja djevojčica te na potporu mjera za povećanje finansijske sigurnosti i potencijala žena, što je ključno za osiguravanje društvene, političke i gospodarske emancipacije žena; nadalje, potiče stavljanje političkog naglaska na poboljšanje zdravstvene zaštite žena;
89. poziva Komisiju, EEAS i Vijeće da potiču više država u regiji na donošenje izričitih zakonskih odredbi o pravima žena i djevojčica te određivanje prioriteta među programima kojima bi se osigurala ta prava, a posebno pristup javnim uslugama, uključujući obrazovanje, pristup zdravstvenim, seksualnim i reproduktivnim pravima te sigurnim zajmovima za hranu, zemlju i proizvodna sredstva, posebno u ruralnim područjima, te pristup zdravstvenom i pravosudnom sustavu kako bi se poboljšala finansijska neovisnost žena, pomažući im u prelasku iz neformalnog sektora rada u formalni, unaprijedilo njihovo sudjelovanje u donošenju političkih i gospodarskih odluka te uklonili svi oblici nasilja nad ženama i djevojčicama, uključujući iskorjenjivanje ranih prisilnih brakova i barbarske prakse genitalnog sakaćenja žena;
90. zahtijeva od posebnih predstavnika EU-a za Sahel i ljudska prava da razviju zajedničke akcije za učinkovitije osiguravanje prava žena u toj regiji rješavajući problem nekažnjavanja za rodno nasilje i svako drugo nasilje koje vrijeđa dostojanstvo žena; potiče Komisiju, EEAS i države partnera da postave prava žena i ravnopravnost spolova kao prioritet u programima dvostrane pomoći te da osiguraju održiva i pouzdana finansijska sredstva za inicijative usmjerenе na osnaživanje žena i poticanje jednakosti spolova; posebno osuđuje nasilje kao ključnu prepreku za uživanje žena u društvenoj i gospodarskoj slobodi; naglašava da promicanje jednakosti žena i muškaraca treba smatrati transverzalnim pitanjem;
91. pozdravlja pravni status istospolnih zajednica u Maliju, Nigeru, Čadu i Burkini Faso;

međutim izražava žaljenje zbog društvene diskriminacije koja je i dalje prisutna; izražava nadu da se oni koji su bili ugnjetavani tijekom pobune u sjevernom Maliju mogu sigurno reintegrirati u društvo; izražava duboku zabrinutost zbog nastavka kriminalizacije LGBT zajednica u Mauritaniji, koja za muškarce nominalno propisuje smrtnu kaznu javnim kamenovanjem, iako napominje da nema dokumentiranih slučajeva o tome da je ta kazna ikada primijenjena; ipak poziva vladu Mauritanije na suradnju s civilnim društvom na reformi svojeg zakonodavstva i unapređenju života građana koji pripadaju LGBT zajednici;

92. vjeruje da je pravno utemeljen pristup položaju i razvoju naroda Tuarega, koji se iskreno suočava s povijesnim nepravdama, ključan za mir i razvoj u području Sahel imajući na umu činjenicu da narod Tuarega živi u području i s drugim etničkim skupinama; pozdravlja događanja po tom pitanju u Nigeru, no potiče sve zemlje sa znatnim stanovništvom Tuarega, uključujući zemlje izvan regije Sahel poput Alžira i Libije, na suradnju s predstavnicima zajednice na političkom i institucionalnom rješavanju problema nedovoljne razvijenosti i nesnošljivosti; nadalje primjećuje raznolikost kultura diljem regije Sahel; smatra da treba dopustiti svim tim narodima da pronadu način za miran suživot kojim su živjeli tijekom brojnih stoljeća; potiče vlade područja da ih sve uključe u socijalne i političke dijaloge te u postupke donošenja odluka;

Preporuke EU-a za politiku za područje Sahel

93. pozdravlja imenovanje posebnog izvjestitelja EU-a (PIEU) za područje Sahel i snažan čimbenik ljudskih prava njegovog mandata; očekuje da će novi PIEU blisko surađivati s PIEU-om za ljudska prava, Uredom tužitelja Međunarodnog kaznenog suda, Uredom visokog predstavnika za ljudska prava (OHCHR) te braniteljima ljudskih prava i promatračima u području; u promicanju poštovanja ljudskih prava i međunarodnog humanitarnog prava; poziva na prikladnu koordinaciju osobito posebnog izvjestitelja EU-a za Sahel s PIEU-om za južni Mediteran te također i s PIEU-om za rog Afrike, budući da kriza u Africi ima snažne regionalne implikacije a one imaju učinak prelijevanja i sa sobom nose geostrateška pitanja; stoga potiče EU na ulaganje u djelotvornu koordinaciju svih poduhvata EU-a u Africi, osobito upravljanja krizama i napora poslije sukoba te stoga poziva visokog predstavnika/potpredsjednika da osigura takvu koordinaciju;

94. naglašava važnost izvršavanja političkih obveza EU-a na području ljudskih prava, uključujući smjernica o djeci u oružanim sukobima, o nasilju nad ženama i djevojčicama te borbi protiv svakog oblika njihove diskriminacije, o poticanju sukladnosti s međunarodnim humanitarnim pravom, o zaštiti civilnog stanovništva tijekom misija i operacija u okviru ZSOP-a te politike EU-a o sveobuhvatnom pristupu u vezi s provedbom rezolucija Vijeća sigurnosti UN-a br. 1325 i 1820 o ženama, miru i sigurnosti; uključujući i nadzor te izvješćivanje o razvoju događaja s tim u vezi;

95. žali što niti strategija Europske unije za sigurnost i razvoj u regiji Sahel usvojena 21. ožujka 2011., niti zaključci vezani za tu strategiju koje je usvojilo „Vijeće za vanjsku politiku“ 23. ožujka 2012. ne upućuju na promicanje ravnopravnosti spolova, na položaj žena ili na obranu njihovih prava;

96. pozdravlja strateške linije akcije u strategiji EU-a za Sahel, uključujući podršku i promicanje dobrog upravljanja i rješavanja unutarnjih sukoba; smatra, međutim, da

strategija još uvijek prikladno ne integrira ljudska prava, vladavinu prava, potporu demokraciji, djelotvorno gospodarsko upravljanje i snažne antikorupcijske mjere kao ključne elemente potpore razvojno-sigurnosnoj vezi koja je njezin ključni dio; poziva institucije EU-a na skorašnju suradnju na reviziji strategije uključivanjem konkretnih prijedloga za:

- a) bavljenje nedaćama izbjeglica i interno raseljenih osoba diljem tog područja,
- b) suočavanje s počasti ropstva, trgovine ljudima i drugim oblicima trgovine i krijumčarenja koji su se pokazali štetnim za ljudska prava i sigurnost u regiji,
- c) poboljšanje stanja žena, djece i manjina,
- d) dostavu pomoći na djelotvoran i učinkovit način, pružajući dodanu podršku vladama po načelu „više za više”,
- e) privođenje kraju kulture nekažnjivosti, uključujući podržavanje već predloženih mjer ili njihovo provođenje u Maliju i drugdje,
- f) zaštitu građanskih sloboda i poboljšanje demokratskog upravljanja uključivim izborima i vjerodostojnim predstavljanjem te podržavanjem civilnog društva,
- g) zaštitu kulturne raznolikosti i baštine;

- 97. preporučuje da EU razmotri mogućnost ciljanih sankcija, putem zamrzavanja sredstava, zabrane izdavanja viza ili drugih instrumenata, za najteže kršitelje ljudskih prava i u Maliju i drugdje na tom području;
- 98. pozdravlja nedavno izvješće glavnog tajnika UN-a o stanju u Sahelu; napominje da je pristup „četiri po četiri”, koji ima za cilj podupirati upravljanje, sigurnost, humanitarne zahtjeve i razvoj, dio integrirane strategije; osobito pozdravlja snažnu dimenziju ljudskih prava u strategiji te poziva EU da nastavi pružati potporu; nadalje pohvaljuje naglasak integrirane strategije UN-a o izgradnji sudjelovanja, podrške lokalnom i regionalnom upravljanju, jačanju društvene i sigurnosne kohezije, razvoju sustava ranih znakova upozorenja za buduće prijetnje te, osobito, jačanju ili konsolidaciji nacionalnih i regionalnih mehanizama za ljudska prava; u koordinaciji i usklađenom djelovanju s UN-om, na način koji prepoznaje temeljnu tranzicijsku, prekograničnu i isprepletenu narav izazova Sahela;
- 99. naglašava stalnu ključnu važnost pojačane suradnje EU-a s afričkim regionalnim subjektima, kao što su AU, ECOWAS, Unija arapskog Magreba i afrički regionalni mehanizmi za ljudska prava, radi ostvarivanja održivog napretka u inicijativama za ljudska prava i demokraciju u Sahelu; potiče susjedne države poput Senegala, Alžira i Maroka na doprinos u vođenju države i pružanje pomoći u uspostavljanju regionalne dinamike koja će omogućiti ekonomski razvoj područja i promicanje ljudskih prava; prepoznaje da u konačnici dugotrajna rješenja problema Sahela moraju doći iz tog područja i biti u punom vlasništvu njegovih vlastitih naroda; ipak poziva EU da, radi kakvoće života ljudi na tom području i jačanja veza s njihovim demokratskim vladama, nastavi svoju predanost suradnji i pomaganju sahelskih partnera stavlјajući im na raspolaganje sva prikladna sredstva;

Razmatranje ljudskih prava u Zapadnoj Sahari i kampovima u Tindoufu

100. pozdravlja i ponavlja izvješće Glavnog tajnika UN-a iz travnja 2013. o stanju u Zapadnoj Sahari kojim se naglašava „ključna važnost rješavanja sukoba u Zapadnoj Sahari kao dijela šire strategije za Sahel” i da „je pitanje ljudskih prava važno za rješavanje sukoba”; primjećuje da je sukob u Sahelu a pogotovo prisutnost terorističkih skupina poput Al Qaide islamskog Magreba u sjevernom Maliju i južnom Alžiru predstavljaju rizik za destabilizaciju zapadne Sahare, kao i šire regije; napominje negativan utjecaj sukoba u regionalnoj integraciji, koja bi trebala uključivati Maroko i Alžir i mogla pružiti značajne prilike za demokratizaciju i gospodarski razvoj uz poboljšanje sigurnosti ljudi diljem Sahela i Sahare;
101. potvrđuje svoju podršku rezolucijama UN-a o zapadnoj Sahari; poziva na puno poštovanje ljudskih prava i temeljnih sloboda naroda Sahravija, uključujući slobodu udruživanja, slobodu izražavanja i prava na mirno prosvjedovanje;
102. naglašava potrebu za razmatranjem ljudskih prava u Zapadnoj Sahari i u kampovima u Tindoufu bez predviđanja bilo kakve konačne političke nagodbe ili izražavanja stajališta o takvoj nagodbi; unatoč tome ponavlja da je samoodređenje temeljno ljudsko pravo, kako je navedeno u članku 1. Međunarodnog pakta UN-a o gradanskim i političkim pravima; osim toga podsjeća na rezoluciju Vijeća sigurnosti UN-a br. 1754(2007.) i apelira strane da bez preduvjeta započnu pregovore u dobroj vjeri „s ciljem postizanja pravednog, trajnog i obostrano prihvatljivog političkog rješenja koje bi osiguralo samoodređenje naroda Zapadne Sahare”; ponavlja ovaj poziv Maroku i Froni Polisario da nastave pregovore za mirovno rješenje sukoba, potvrđujući pravo naroda Sahravija na samoodređenje; naglašava priliku koja proizlazi iz procesa političkih i demokratskih reformi koji su pokrenuti u Maroku, istovremeno vodeći brigu o snažnijim obvezama koje te reforme zahtijevaju osobito u vezi poštovanja i čuvanja ljudskih prava u Zapadnoj Sahari, pribjava se da 25-o godišnja odgoda u provođenju referendumu ili postizanju bilo kojeg drugog oblika političke nagodbe, povećava otuđenje Sahravija i potencijal za nasilje, posebno među mladima; poziva Europsku uniju da se dodatno uključi i podrži UN u poticanju strana na ponovno otvaranje izravnih pregovora u cilju postizanja mirnog i trajnog rješenja sukoba;
103. poziva Komisiju i države članice, s obzirom da su političko rješenje sukoba u zapadnoj Sahari, pomirenje i stanje ljudskih prava blisko povezani, na veću aktivnost u rješavanju sukoba u zapadnoj Sahari, ne samo putem podržavanja pregovora UN-a, nego i uporabom različitih instrumenata vanjske politike (npr. jačanjem nadzora ljudskih prava i svjesnosti među policijom i snagama sigurnosti, održavanjem demokratskih reformi, uključujući decentralizaciju, borbu protiv diskriminacije na tom području) radi promicanja silno potrebnog povjerenja između sukobljenih strana;
104. izražava duboku zabrinutost nedavnim izvješćem PIUN-a za mučenje, u kojem su navedeni dokazi da su marokanski službenici zadržavali pojedince na političkoj osnovi, podvrgavali zatvorenike iz Sahravija mučenju i silovanju, optimali prosvjednike i ostavljali ih u pustinji radi zastrašivanja te namjerno i često napadali zagovarače neovisnosti, uključujući u njihovim kućama; nadalje primjećuje brojne optužbe o prisilnim nestajanjima i nepravednim suđenjima; usmjerava posebnu pozornost na ukidanje prosvjednog kampa Gdeim Izik u studenom 2010. kada je znatno nasilje odnijelo živote

trinaest osoba te suđenje koje je uslijedilo protiv 25 Sahravija, od kojih su mnogi poznati aktivisti za ljudska prava, u veljači 2013.; primjećuje ustrajanje Maroka na pravednosti i pravilnosti suđenja te pozitivne zaključke nekih međunarodnih promatrača, no također podsjeća na zabrinutost PIUN-a zbog odvijanja suđenja na vojnem sudu, optužbi za mučenja i propusta marokanskih vlasti da ih istraže; primjećuje zaključke nekih nevladinih organizacija i promatrača ljudskih prava vezanih uz navodne političke progone, nedovoljne dokaze i pretjerane kazne suđenja, s dvadeset osoba osuđeno na kazne između dvadeset godina zatvora i doživotni zatvor; stoga pozdravlja činjenicu da su marokanske vlasti pozitivno primile preporuku Nacionalnog vijeća za ljudska prava da civilima ne bi trebalo suditi na vojnim sudovima, potiče marokansku vladu da zajamči da se to i ostvari; istovremeno žali što ta odluka neće imati učinka za one koji su već osuđeni; potiče marokansku vladu da primijeni sve preporuke izvješća UN-a i PIUN-a te nastavi razvijati kulturu zaštite ljudskih prava; s tim u vezi poziva marokansku vladu da bez odgode osloboди sve političke zatvorenike iz Sahravija, surađuje s civilnim društvom i drugim subjektima radi jamčenja transparentnosti i pravednosti pravnih postupaka te da istraži i kazneno goni službenike sigurnosne zaštite koji su navodno bili uključeni u proizvoljna zatočenja, mučenja i druge slučajeve zloupotrebe ovlasti;

105. osuđuje kršenje ljudskih prava čije su žrtve sahravske žene na teritorijima pod okupacijom Maroka, a koje se naročito očituje mučeničkim tretiranjem i seksualnim nasiljem, praksom kojoj su pribjegle marokanske okupatorske snage kako bi zastrašile sahravski narod u njegovoj borbi za svoje legitimno pravo na samoodređenje;
106. ponavlja zabrinutost neslužbeno objavljenim izvješćem OHCHR-a iz 2006. godine o ograničenjima slobode govora, okupljanja i udruživanja u Zapadnoj Sahari; primjećuje tvrdnju Maroka da dozvoljava pasivni otpor i druge oblike prosvjeda; žali zbog očite opstrukcije marokanskih institucija naspram nevladinih organizacija koje zagovaraju stajalište u korist nezavisnosti sprečavanjem njihove zakonite registracije i priznavanja, koje je nužno radi njihovog učinkovitog djelovanja unutar zajednice; osuđuje česte oštре kazne za „podrivanje teritorijalne cjelovitosti Maroka”, zakonodavno sredstvo koje se navodno koristi za napade na Sahravije koji mirno zagovaraju nezavisnost; podsjeća na nalaze neovisnog stručnjaka UN-a za kulturna prava da marokanske vlasti suzbijaju pojedine aspekte kulture Sahravija; ponavlja svoj poziv za obaranje takvih mjera i promicanje potpune kulturne raznolikosti; s tim u vezi pozdravlja odredbe o poštovanju kulturne i jezične raznolikosti uključene u novi marokanski ustav; pozdravlja uspostavu posebne sahravske televizijske postaje; snažno potiče na punu provedbu tih odredaba;
107. duboko žali zbog činjenice da je u srijedu 6. ožujka 2013. Maroko izbacio izaslanstvo od četvero članova Europskog parlamenta; napominje da je cilj izaslanstva bio posjetiti područja zapadne Sahare radi istrage o stanju ljudskih prava i susreta s predstavnikom MINURSO-a; duboko žali zbog ponašanja vlasti Maroka i zahtjeva da Kraljevina Maroko dopusti sloboden pristup i slobodno kretanje nezavisnim promatračima, članovima parlamenta, tisku i humanitarnim organizacijama po zapadnoj Sahari;
108. podsjeća na zabrinutost Ureda UN-a za projektne usluge (UNOPS) da zapadna Sahara i dalje ostaje područje s najviše mina na svijetu; primjećuje da su mine u Zapadnoj Sahari od 1975. uzrokovale barem 2 500 tragičnih smrtnih slučajeva te nastavljaju prijetiti mnogim tisućama nomada Sahravi predstavljajući glavnu prepreku rješenju nesuglasica u Zapadnoj Sahari i stanjem s izbjeglicama; stoga pohvaljuje rad MINURSO-a, Marokanske

kraljevske vojske, Fronte Polisario, Landmine Action i drugih na utvrđivanju i čišćenju zahvaćenih područja; pozdravlja to što je Fronta Polisario potpisala Geneva Call dokument o zabrani uporabe protupješačkih mina; potiče sve subjekte da učine sve što je moguće kako bi obrazovali stanovništvo, pomogli žrtvama i uklonili sve preostalo streljivo; nadalje napominje da je Maroko jedna od rijetkih zemalja, i jedna od tek tri afričke zemlje, koja nije potpisala Konvenciju o zabrani uporabe, pohrane, proizvodnje i transfera protupješačkih mina i o njihovom uništenju; potiče ga da to učini kao mjeru izgradnje povjerenja i kao znak predanosti miru;

109. naglašava slučaj žena naroda Sahrawi i važnu ulogu koju one igraju u sahravskom društvu, naročito u izbjegličkim logorima gdje se nepismenost značajno smanjila, s 95 % po završetku španjolskog kolonijalizma na sadašnjih 5 %; naglašava ključnu ulogu žena u organizaciji sahravskih institucija kao i visoku razinu njihovog sudjelovanja u procesima odlučivanja na svim razinama, u lokalnim odborima, u Parlamentu i u vladu; ukazuje na ulogu koju žene Zapadne Sahare igraju u održavanju mira, promicanju dijaloga i rješavanju sukoba, kao i u očuvanju sahravskog društva i sahravskih struktura;
110. izražava zabrinutost siromaštvom i nedostatkom osnovnih usluga u izbjegličkim kampovima blizu Tindoufa kojima upravlja Fronta Polisario, osobito u odnosu na prehranu, zdravstvenu skrb i pristup pitkoj vodi; pozdravlja humanitarnu pomoć izbjegličkim kampovima u Tindoufu koju pruža EU putem ECHO-a; unatoč tome poziva međunarodne dionike na djelotvorniju dostavu, koordiniranje i konsolidaciju pomoći te po potrebi povećanje količine pomoći kako bi se zajamčila stabilnost humanitarnog stanja i pomoglo poboljšati uvjete u kampovima; slijedom loše opskrbe smještajem, ponavlja preporuke PIUN-a u vezi s prikladnim smještajem da za tu svrhu treba usmjeriti dovoljno međunarodnih sredstava; ipak primjećuje da sustavi upravljanja u kampovima funkcioniраju; nadalje pozdravlja društveni naglasak na obrazovanje, unatoč oskudnim sredstvima; napominje, međutim, nedostatak jasnog potkrjepljivanja dokazima točnog broja korisnika u tim kampovima; poziva vlasti Polisarija, uz pomoć Alžira prema potrebi, na provedbu ili omogućavanje redovitih popisa stanovništva ili službene registracije;
111. izražava zabrinutost što siromaštvo u kampovima u Tindoufu zajedno s nedostatkom dugoročnih izgleda mnoge izbjeglice čini ranjivima na radikalistički utjecaj religijskih fundamentalista; upozorava na opasnost od regrutiranja mladih od strane kriminalnih ili terorističkih organizacija te na porozne granice područja zbog kojih postoji rizik omogućavanja dubljeg prodiranja kampova džihadskih skupina iz sjevernog Malija i drugih mjesta; u vezi s tim osuđuje otmicu troje djelatnika European aid-a iz kampa Rabouni u listopadu 2011.; stoga naglašava veliku važnost osiguravanja sigurnosti kampova; poziva alžirske vlasti da djeluju sukladno svojoj odgovornosti kako bi ublažile stanje u vezi ljudskih prava u kampovima u Tindoufu; izražava punu podršku programu UNHCR-a koji ima za cilj poticanje izgradnje povjerenja olakšavanjem razmjena obitelji između Tindoufa i Zapadne Sahare;
112. primjećuje da iako je većina međunarodnih promatrača i izvješća OHCHR-a, Afričkog povjerenstva o ljudskim pravima i pravima naroda, Centra za pravdu i zaštitu ljudskih prava Robert F. Kennedy i Nadzor nad zaštitom ljudskih prava utvrdili slabe dokaze sustavnih i institucionalnih kršenja ljudskih prava u kampovima, različiti subjekti, uključujući marokansku vladu, marokanske nevladine organizacije i neke bivše korisnike kampova u Tindoufu, navode da vlasti Polisarija ograničavaju slobodu govora i slobodu

kretanja korisnika kampova; primjećuje energično poricanje Polisarija tih optužbi za koje tvrde te spremnost na suradnju s agencijama za zaštitu ljudskih prava UN-a; stoga poziva Polisario da neovisnim promatračima ljudskih prava omoguće potpun, redovit i slobodan pristup kampovima te da sve optužbe budu rigorozno istražene;

113. poziva vlasti Maroka da na okupiranim teritorijima Zapadne Sahare dopuste i olakšaju redovite kontakte, razmjene i posjete obitelji Sahravija između izbjegličkih kampova i okupiranih teritorija;
114. pozdravlja napore za poboljšanje potkrjepljivanja dokazima navodne zloupotrebe ljudskih prava u Zapadnoj Sahari, a posebno u instituciji Marokanskog nacionalnog vijeća za ljudska prava (CNDH) s uredima u Laayoune i Dakhla, kako je priznao UN; primjećuje pozitivan rad CNDH-a i poziva marokanske vlasti da pomognu jačanju njegove nezavisnosti i nadležnosti te osiguraju provedbu njegovih preporuka; nadalje potiče CNDH na jačanje napora u izgradnji odnosa s onim Sahravijima koji su neprijateljski raspoloženi prema marokanskoj vlasti te na jamčenje mogućnosti odgovarajućih naknadnih pritužbi; pozdravlja usvajanje 2012. godine od strane Maroka tri od pet preporuka Vijeća UN-a za ljudska prava vezanih za stanje ljudskih prava u Zapadnoj Sahari; te ga poziva na usvajanje preostale dvije preporuke; nadalje pozdravlja to što Maroko poziva međunarodne ad hoc delegacije, uključujući PIUN-a za mučenje, te činjenicu da ti pozivi bivaju prihvaćeni; potiče marokanske vlasti da odobre misije utvrđivanja činjenica drugih međunarodnih tijela poput Afričkog vijeća za ljudska prava i europskih pregovarača; poziva sve relevantne strane da nastave takvu suradnju s tijelima UN-a za ljudska prava;
115. unatoč tome primjećuje ozbiljne i prijeporne optužbe protiv uprava Maroka i Polisarija; podsjeća da je Glavni tajnik UN-a nedavno naglasio „neovisno, nepristrano, sveobuhvatno i održivo praćenje stanja ljudskih prava u Zapadnoj Sahari i kampovima”; u tom pogledu primjećuje da UN u travnju 2013. nije proširio mandat MINURSO-a za dimenziju ljudskih prava; potiče UN da to učini ili da uspostavi novo, stalno i nepristrano tijelo za ljudska prava u svrhu nadgledanja i izvješćivanja o općem stanju ljudskih prava te istraživanja pojedinih pritužbi; poziva da takvo tijelo obuhvati dio Zapadne Sahare kojim upravlja Maroko, kampove u Tindoufu i druga područja kojima upravlja Fronta Polisario;
116. potiče vlade Maroka i Alžira na razvoj i poboljšanje njihovog političkog dijaloga radi poboljšanja regionalne dinamike i sprečavanja povećanja napetosti, kao i za dobrobit šire međunarodne zajednice;
117. potiče visokog predstavnika/potpredsjednika i posebnog izvjestitelja EU-a za ljudska prava da marokanskim vlastima i administraciji Polisarija ponude programe osposobljavanja o ljudskim pravima u Zapadnoj Sahari i Tindoufu koji bi bili usmjereni na policiju i druge sigurnosne agente, pravosude, lokalne administrativne službenike, medije i organizacije civilnog društva, polazeći od političkih reformi ka demokraciji, vladavini prava i ljudskih prava koje je pokrenuo Maroko, a ne dovodeći u pitanje političke dogovore o sukobima u Zapadnoj Sahari postignute pregovorima, već s ciljem poticanja tih pregovora;
118. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću, Komisiji, potpredsjednici Komisije / Visokoj predstavnici Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku, PIEU-ima

za ljudska prava i za Sahel, državama članicama EU-a, vladama i parlamentima zemalja Sahela, Maroku, Alžiru, Fronti Polisario, Glavnom tajniku i Vijeću sigurnosti UN-a, visokom predstavniku UN-a za ljudska prava, predsjedniku AU-a i glavnom tajniku Komisije te predsjedniku ECOWAS-a i predsjedniku Komisije;

23.9.2013

MIŠLJENJE ODBORA ZA RAZVOJ

upućeno Odboru za vanjske poslove

o stanju ljudskih prava u regiji Sahel
(2013/2020(INI))

Izvjestitelj za mišljenje: Jean Roatta

PRIJEDLOZI

Odbor za razvoj poziva Odbor za vanjske poslove da kao nadležni odbor u prijedlog rezolucije koji će usvojiti uključi sljedeće prijedloge:

Sigurnost i razvoj

1. iznova potvrđuje čvrstu povezanost sigurnosti ljudi i razvoja u državama Sahela, kako je određena strategijom EU-a za sigurnost i razvoj Sahela iz 2011.; naglašava da je za trajni uspjeh razvojne politike važna stabilnost na području sigurnosti, gospodarstva, politike, poštovanja ljudskih prava i temeljnih sloboda u regiji Sahel; podsjeća, međutim, da je za uspostavu sigurnosti u regiji nužno ulagati u pomoć za razvoj kako bi stanovništvo raspolagalo dostatnim sredstvima kojima bi se omogućila veća stabilnost u tom području; smatra da bi se na taj način u velikoj mjeri izbjegli slučajevi nezakonite trgovine i aktivnosti do kojih dolazi zbog krajnjeg siromaštva i nedostatka resursa i alternativa;
2. smatra da je politička nestabilnost u regiji Sahel, zajedno s teškom sušom koja pogađa milijune ljudi, ozbiljna prijetnja demokraciji, vladavini prava te poštovanju ljudskih i socijalno-ekonomskih prava, što ima štetan utjecaj na životne uvjete stanovništva; podsjeća na to da su načelo pravne države, dobro upravljanje i poštovanje ljudskih prava neophodni za stabilnost država, sigurnost i poštovanje temeljnih sloboda;
3. poziva lokalne i regionalne vlasti da u suradnji s civilnim društvom unutar država Sahela i na granicama uvedu učinkovite sigurnosne uvjete i uvjete za poštovanje ljudskih prava za optimalan razvoj razvojnih politika i politika humanitarne pomoći;
4. poziva vlade država Sahela da počnu rješavati dubinske uzroke krize, kroz strategiju održivog gospodarskog razvoja koja odgovara političkim, ekonomskim i socijalnim pitanjima njihovih građana, kao što su pristup hrani, obrazovanju, zdravstvenoj zaštiti, zaposlenju, stambenom prostoru, redistribucija bogatstva, pristojni životni uvjeti itd.;

5. naglašava da su različiti sukobi na sahelskom području prouzročili porast selidbe stanovništva unutar država kao i broja izbjeglica; poziva na usklađivanje politika za izbjeglice između Unije, sahelskih država, Visokog povjerenstva Ujedinjenih naroda za izbjeglice, Afričke unije i Gospodarske skupine zapadnoafričkih država (CEDEAO) kako bi omogućili prihvat izbjeglica u zdravim i dostoјnim sanitarnim i životnim uvjetima, zajamčili sigurnost ljudi najranjivijim skupinama i predviđeli programe samodostatnosti; podsjeća da je, uz pružanje prihvata i zaštite, nužno uložiti napore kako bi se i izbjeglice i osobe raseljene unutar matične države u najvećoj mogućoj mjeri mogle vratiti u mjesto porijekla;
6. primjećuje alarmantne znakove da će ove godine regija Sahel biti u cijelosti pogodena ozbilnjom krizom zbog nestašice hrane i poziva Komisiju da na odgovarajući način financira humanitarnu pomoć toj regiji;
7. poziva države te lokalne i regionalne vlasti da usvoje politike sigurnosti ljudi za izbjeglice, raseljene osobe i najranjivije skupine radi borbe protiv terorizma, nasilja nad ženama, iskorištavanja kao i protiv trgovine (drogom, oružjem, ljudima, robom);
8. podržava međunarodnu potporu Maliju i višedimenzionalnu integriranu misiju Ujedinjenih naroda za stabilizaciju u Maliju koja je započela 1. srpnja 2013. kao i misiju EUCLAP-a u Sahelu; sa zadovoljstvom pozdravlja prijedlog glavnog tajnika Ujedinjenih naroda od 14. lipnja 2013. o uspostavi „integrirane strategije Ujedinjenih naroda za Sahel” koja bi se trebala pozabaviti svim aspektima krize: poboljšanjem upravljanja, borbom protiv kriminala (trgovina drogom, ljudima, oružjem i cigaretama, pranje novca) i protiv terorizma, humanitarnom pomoći; posebno pozdravlja ciljeve te strategije usmjerene na jačanje učinkovitog i uključivog upravljanja u cijeloj regiji, kao i na integraciju humanitarnih i razvojnih planova i intervencija kako bi se osigurala dugotrajna održivost;
9. naglašava da sve države Sahela moraju oblikovati politiku temeljnih socijalnih infrastruktura i temeljnih mreža (sanitarnih mreža, mreža medicinskih stručnjaka, prometnih i telekomunikacijskih mreža) za neutralnu i opću, urednu i učinkovitu dostavu humanitarne pomoći bez ograničenja; očekuje od država te lokalnih i regionalnih vlasti da te mreže budu trajne i dostupne;
10. naglašava negativan učinak sukoba u zapadnoj Sahari na cijelu regiju i, prema političkim pregovorima koje sponzorira UN, poziva sukobljene strane i susjedne države da donesu mjere izgradnje povjerenja u dobroj vjeri, kao što su mjere za podržavanje programa obiteljskih posjeta u okviru UN-ove misije za referendum u zapadnoj Africi (MINURSO) te širenje njegova mandata kako bi uključivao nadzor nad poštovanjem ljudskih prava, ubrzanje obećane regionalizacije Maroka, uključujući dopuštenje regionalnih političkih stranaka kao prvi korak k samostvarenju naroda Sahravi te, općenito, okončanje represije i političke, socijalne ili ekonomski diskriminacije koja posebno utječe na osobe s oprečnim političkim mišljenjima;
11. prepoznaje važnost uloge koju u stabilizaciji i razvoju Sahela imaju žene i poziva na jačanje njihovog vodstva u sprečavanju sukoba, održavanju i obnovi mira, kao i na području sigurnosti, politike i gospodarskog razvoja; potiče razvojne partnera da dodijele finansijsku potporu projektima posebno namijenjenima osamostaljivanju žena u regiji;

Koraci k oblikovanju milenijskih razvojnih ciljeva

12. poziva EU da, u suradnji s državama Sahela, oblikuju prioritetne razvojne politike utemeljene na pristupu zasnovanom na poštovanju ljudskih prava i temeljnih sloboda za ublažavanje prehrambene krize i problema pothranjenosti i gladi, suočavanje sa sušom i borbu protiv prirodnih nepogoda; poziva Europsku komisiju da se na optimalan način koristi sredstvima dodijeljenim za borbu protiv pothranjenosti (123,5 milijuna EUR u 2012.) u skladu s tim prioritetnim politikama, za pokrivanje potrebe pogodjenog stanovništva i potporu razvoju lokalnih kapaciteta tih država kako bi se osigurao pozitivan učinak pomoći;
13. podsjeća da je nužan dugotrajni angažman kako bi se postigla otpornost na sušu u Sahelu i na taj način spriječile stalne prehrambene krize i upotreba masovne humanitarne pomoći kad god nastupi novo razdoblje suše; naglašava da taj angažman zahtijeva trajno partnerstvo između vlada, regionalnih institucija, donatora i finansijskih institucija, po uzoru na inicijativu AGIR Sahel koju je pokrenula Europska unija;
14. naglašava da je za poboljšanje svakodnevice stanovnika Sahela i podršku razvoju regije koja će 2040. imati 150 milijuna ljudi nužan dugoročan pristup koji se temelji na univerzalnom pristupu obrazovanju;
15. poziva na uvođenje učinkovite zdravstvene i obrazovne politike usmjerene na najranjivije skupine stanovništva, poput žena i djece, koja će težiti ostvarenju milenijskih razvojnih ciljeva: osnovno obrazovanje za sve, poboljšanje zdravlja majki, i pristup njezi za sve, borba protiv virusa HIV-AIDS i svih zaraznih bolesti; poziva EU da u okviru 11. Europskog razvojnog fonda prednost u svojem djelovanju u Sahelu da mladima i da na području obrazovanja oblikuje ambicioznu politiku; podsjeća na važnost politika posvećenih ženama i mogućnosti zapošljavanja;

Financiranje i razvoj

16. poziva Europsku komisiju da se u Sahelu u skladu s prethodno utvrđenim potrebama stanovništva raspodijele razvojni fondovi: europski instrument za demokraciju i ljudska prava, Europski razvojni fond, instrument za financiranje razvojne suradnje i Fond za otpornost u Sahelu;
17. poziva Uniju da nastavi i pojača mjere za povećanje humanitarne pomoći u Sahelu, da osigura blisku suradnju s međunarodnim humanitarnim organizacijama, civilnim društvom, lokalnim i regionalnim vlastima i vladama, da mobilizira potrebna sredstva 10. Europskog razvojnog fonda (660 milijuna EUR za razdoblje 2007. – 2013.) i Fonda AGIR Sahel (172 milijuna EUR za 2012.).

REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U ODBORU

Datum usvajanja	17.9.2013
Rezultat konačnog glasovanja	+ : 26 - : 0 0 : 0
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	Thijs Berman, Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Corina Crețu, Leonidas Donskis, Mikael Gustafsson, Filip Kaczmarek, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Keith Taylor, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Philippe Boulland, Enrique Guerrero Salom, Edvard Kožušník, Krzysztof Lisek, Isabella Lövin, Judith Sargentini
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju prema čl. 187. st. 2.	Emma McClarkin, Jarosław Leszek Wałęsa, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska

4.9.2013

MIŠLJENJE ODBORA ZA PRAVA ŽENA I JEDNAKOST SPOLOVA

upućeno Odboru za vanjske poslove

o stanju ljudskih prava u regiji Sahel
(2013/2020(INI))

Izvjestiteljica za mišljenje: Mariya Gabriel

PRIJEDLOZI

Odbor za prava žena i jednakost spolova poziva Odbor za vanjske poslove da kao nadležni odbor u prijedlog rezolucije koji će usvojiti uključi sljedeće prijedloge:

- uzimajući u obzir Konvenciju Ujedinjenih naroda o uklanjanju svih oblika diskriminacije žena (CEDAW) i neobavezni protokol koji se na nju odnosi,
 - uzimajući u obzir Protokol o pravima žena u Africi priložen Afričkoj povelji o ljudskim pravima i pravima naroda,
 - uzimajući u obzir Deklaraciju Ujedinjenih naroda o zaštiti žena i djece u slučajevima izvanrednih stanja i oružanog sukoba kao i Rezolucije Vijeća sigurnosti 1325 (2000.) i 1820 (2008.),
 - uzimajući u obzir Akcijski plan EU-a o jednakosti spolova i emancipaciji žena u okviru suradnje u razvoju (2010. – 2015.),
 - uzimajući u obzir smjernice EU-a o nasilju nad ženama i borbi protiv svih oblika njihove diskriminacije,
- A. budući da kršenja ljudskih prava te političke, okolišne, razvojne i humanitarne krize u regiji Sahel pogadaju osobito žene, koje su često predmet diskriminacije, iznimne fizičke i ljudske nesigurnosti, kroničnog siromaštva te marginalizacije;
- B. budući da žene u regiji Sahel čine većinu malih poljoprivrednika, a ipak su u lošijem položaju u pogledu zemljišnih prava; budući da taj nedostatak vlasništva nad zemljom doprinosi siromaštvu među ženama;
- C. budući da sve restriktivnija društvena sredina ograničava mobilnost i produktivnost te

- naposljetku sposobnost žena da djeluju kao učinkovite vođe i braniteljice prava žena;
- D. budući da su jednakost spolova, političko i gospodarsko jačanje uloge žena, promicanje rodne jednakosti te obrana prava žena ključni za smanjenje siromaštva i poticanje održivog razvoja;
 - E. budući da je više od stotinu vlada, međunarodnih agencija i nevladinih organizacija tijekom sastanka na vrhu u Londonu s temom planiranja obitelji u srpnju 2012. sebi postavilo cilj investiranja dodatne četiri milijarde dolara do 2020., ne bi li se u 69 najsramašnijih zemalja svijeta, uključujući države Sahela, broj žena koje koriste kontracepciju povećao na 120 milijuna te budući da će se ta finansijska sredstva dodati trenutnom iznosu od 10 milijardi dolara;
 - F. budući da studije pokazuju da to što su žene obrazovane i mogu osigurati prihode te njima upravljati ima niz pozitivnih rezultata: smanjenje smrtnosti majki i djece, poboljšanje zdravlja i prehrane majki i djece, povećanje poljoprivredne produktivnosti, ublažavanje klimatskih promjena, usporavanje rasta populacije, širenje gospodarstva te prekidanje kruga siromaštva¹;
1. ističe da su žene često diskriminirane u pogledu priznavanja njihova zalaganja u borbi za mir; podsjeća na to da kad je više žena redovito uključeno u procese rješavanja sukoba i jačanja mira, one igraju ključnu ulogu u mirovnim pregovorima, na taj način šireći opseg obnove, rehabilitacije i izgradnje mira; stoga pozdravlja sudjelovanje žena u svakom državnom, regionalnom i međunarodnom procesu pomirenja za Mali, a osobito za sjever zemlje; traži da državni akcijski planovi iz Rezolucije 1325 Vijeća sigurnosti UN-a budu predmet redovitih pregleda i da se njihovi prioriteti redovito ažuriraju;
 2. izražava zabrinutost zbog diskriminacije čije su žrtve žene i djevojčice u velikom dijelu te regije, naročito u pogledu pristupa obrazovanju, zaposlenju s radničkim pravima i zdravstvu te u pogledu problema kao što su prisilni brakovi, seksualno iskorištavanje i genitalno sakaćenje;
 3. izražava duboku zabrinutost zbog primjene zakona o „nedoličnom ponašanju u javnosti” te zakona kojima se zabranjuje udruživanje u „nemoralne svrhe” prilikom rješavanja pitanja zajednice lezbijki, homoseksualaca, biseksualnih i transrodnih osoba u Maliju i široj regiji; primjećuje da, iako su istospolne veze u toj regiji legalne, izvješća o diskriminaciji široko su rasprostranjena;
 4. poziva EU i države Sahela na cjelovitu primjenu sljedećih rezolucija Vijeća sigurnosti UN-a: Rezolucije 1325 o ženama, miru i sigurnosti, kojom se zahtijeva sudjelovanje žena u svim aspektima i na svim razinama rješavanja sukoba, Rezolucije 1820 o seksualnom nasilju u konfliktnim i postkonfliktnim situacijama, kao i naknadnih rezolucija 1888, 1889 i 1960 koje se temelje na navedenim rezolucijama; zbog toga zahtijeva naglašavanje i jamčenje sudjelovanja žena u mirovnim procesima te prepoznavanje potrebe uključivanja

¹ Isobel Coleman, „The global glass ceiling: why empowering women is good for business” (Svjetski stakleni strop: zašto je jačanje uloge žena dobro za poslovanje) u *Foreign Affairs*, svežak 89., svibanj/lipanj 2010., str. 13. – 20.; Fond UN-a za stanovništvo, „State of world population 2009 – Facing a changing world: women, population and climate” (Stanje svjetskog stanovništva 2009. – suočavanje sa svijetom koji se mijenja: žene, stanovništvo i klima)

rodne perspektive u prevenciju sukoba, operacije održavanja mira, humanitarnu pomoć i rekonstrukciju nakon sukoba; žali zbog ekstremne patnje kojoj su izložene žene u ratnim zonama samo zato što su žene; tvrdi da su takve radnje, kao što je silovanje djevojčica koje provode vojnici, prisilna prostitucija, prisilna oplodnja žena, seksualno ropstvo, silovanje, seksualno uznemiravanje i otmica uz pristanak (zavođenjem) kaznena djela koja se ne mogu ignorirati; potvrđuje da Europska unija mora smatrati takve radnje temeljnim problemima koje treba uzeti u obzir; naglašava da je ženama i djevojkama koje su bile žrtve silovanja tijekom oružanih sukoba nužno osigurati mogućnost pobačaja;

5. naglašava da je borba protiv nekažnjavanja, uključujući ono u slučajevima rodnog nasilja u sukobima, koje vrijeda dostojanstvo žene, temeljna za uspostavu stabilnosti i izgradnju dugotrajnog mira; iz tog razloga pozdravlja zahtjev Malijske vlade Međunarodnom kaznenom sudu i uspostavu međunarodne komisije za istragu zločina i kršenja ljudskih prava počinjenih u Maliju;
6. poziva države Sahela da revidiraju svoje zakone o ženama i imovinskim pravima; naglašava važnost vlasništva žena nad zemljom koju obrađuju i na kojoj žive;
7. naglašava slučaj žena naroda Sahrawi i važnu ulogu koju one igraju u sahravskom društvu, naročito u izbjegličkim logorima gdje se nepismenost znatno smanjila, s 95 % po završetku španjolskog kolonijalizma na sadašnjih 5 %; naglašava ključnu ulogu žena u organizaciji sahravskih institucija, kao i visoku razinu njihova sudjelovanja u procesima odlučivanja na svim razinama, u lokalnim odborima, parlamentu i vladu;
8. osuđuje kršenje ljudskih prava koje uglavnom obuhvaća uznemiravanje i seksualno zlostavljanje sahravskih žena na teritorijima pod okupacijom Maroka, a koje okupatorske snage koriste kao mehanizam zastrašivanja sahravskog naroda u njegovoj borbi za svoje legitimno pravo na samoodređenje;
9. skreće pažnju na ulogu žena Zapadne Sahare u održavanju mira, promicanju dijaloga i rješavanju sukoba, kao i u očuvanju sahravskog društva i njegovih struktura;
10. osuđuje uplitanje europskog instrumenta za demokraciju i ljudska prava u unutarnje poslove trećih zemalja te ponovno potvrđuje pravo svih naroda na suverenost i samoodređenje bez vanjskog uplitanja; smatra da su zaštita prava žena i promicanje politika kojima se potiče aktivno sudjelovanje žena u svim aspektima društvenog života ključni za demokraciju u svakoj zemlji;
11. priznaje, međutim, pozitivnu ulogu europskog instrumenta za demokraciju i ljudska prava u zaštiti prava žena i jačanju demokracije u trećim zemljama;
12. pozdravlja napore Afričke unije u pogledu prava žena i podsjeća na važnost Ekonomске zajednice zapadnoafričkih država (ECOWAS) za stabilnost u toj regiji;
13. zahtijeva razradu politika kojima se uzima u obzir poseban položaj osjetljivih grupa kao što su žene, djeca i osobe s invaliditetom te, osim toga, stavljanje na raspolaganje odgovarajuće infrastrukture kao što su bolnice, škole, školski pribor te potrebna socijalna, psihološka i administrativna pomoć; naglašava važnost suradnje s lokalnim ženskim organizacijama i savjetovanja s njima;

14. izjavljuje da od samog početka školovanja posebnu pažnju treba posvetiti edukaciji djevojčica i dječaka o jednakosti spolova kako bi se postupno promijenila stajališta i društveni stereotipi te kako bi jednakost spolova postala temeljno načelo društva u regiji Sahel;
15. poziva Komisiju, Europsku službu za vanjsko djelovanje (ESVD) i Vijeće da potiču više država u regiji na donošenje izričitih zakonskih odredbi o pravima žena i djevojčica te određivanje prioriteta među programima kojima bi se osigurala ta prava, a posebno pristup javnim uslugama, uključujući usluge na području obrazovanja, zdravstvena, seksualna i reproduktivna prava, sigurni zajmovi za hranu, zemlju i proizvodna sredstva, posebno u ruralnim područjima, te pristup zdravstvenom i pravosudnom sustavu kako bi se poboljšala finansijska neovisnost žena, pomažući im u prelasku iz neformalnog sektora rada u formalni, unaprijedilo njihovo sudjelovanje u donošenju političkih i gospodarskih odluka te uklonili svi oblici nasilja nad ženama i djevojčicama, uključujući iskorjenjivanje ranih prisilnih brakova i barbarske prakse genitalnog sakaćenja žena;
16. naglašava da obiteljsko nasilje nije privatna obiteljska stvar niti su prihvatljivi izgovori za nasilje utemeljeno na kulturnom ili vjerskom uvjerenju;
17. zahtijeva od Komisije, ESVD-a i država partnera davanje prioriteta problemu nekažnjavanja tijekom mirovnih pregovora te izvršenje pravde za počinitelje kaznenih djela seksualnog nasilja;
18. poziva države Sahela da donešu zakone i konkretnе mjere kojima se zabranjuje svaki oblik nasilja nad ženama i predviđaju kazne za isto, uključujući obiteljsko i seksualno nasilje, seksualno uznemiravanje i štetne tradicionalne prakse kao što su genitalno sakaćenje žena i prisilni brakovi, naročito u slučaju maloljetnica; naglašava važnost zaštite žrtava i pružanja posebnih usluga, boreći se istodobno protiv nekažnjavanja napadača, osiguravajući da se za ta kaznena djela provode istrage, održavaju suđenja i primjenjuju kazne te pružajući svim ženama cijelovit pristup pravosuđu bez ikakve vrste diskriminacije na vjerskoj i/ili etničkoj osnovi;
19. skreće pažnju na potrebu uključivanja lokalnih udruženja žena u izradu i provedbu projekata, uzimajući u obzir njihovo znanje i iskustvo te olakšavajući im pristup nacionalnim i međunarodnim javnim finansijskim sredstvima;
20. poziva države Sahela da osiguraju prijavljivanje svih djevojčica po rođenju te poslije njihovo upisivanje u osnovnu školu;
21. zahtijeva od posebnih predstavnika EU-a za Sahel i ljudska prava da razviju zajedničke akcije za učinkovitije osiguravanje prava žena u toj regiji rješavajući problem nekažnjavanja za rodno nasilje i svako drugo nasilje koje vrijeđa dostojanstvo žena; poziva Komisiju, ESVD i partnerske države da prava žena i jednakost spolova učine prioritetom u programima bilateralne pomoći te da osiguraju održivo i pouzdano financiranje inicijativa posvećenih osnaživanju žena i jačanju jednakosti spolova; posebno osuđuje nasilje koje čini glavnu prepreku uživanju žena u društvenoj i gospodarskoj slobodi; naglašava da promicanje jednakosti žena i muškaraca treba smatrati međusektorskim pitanjem;

22. poziva međunarodnu zajednicu da dodijeli više sredstava kako bi se unaprijedila prava žena i njihovo osnaživanje u toj regiji;
23. napominje da je trgovina ljudima dio većeg problema organiziranog kriminala koji uključuje nedopušteno trgovinu drogom, naftom, cigaretama, krivotvorenim lijekovima i vatrenim oružjem; poziva vođe zemalja Sahela na suradnju radi jačanja sustava kaznenog gonjenja u cilju iskorjenjivanja svih oblika nezakonite trgovine, posebno trgovine ljudima koja pogađa neke od najmlađih i najsramašnjih žena u regiji;
24. žali zbog činjenice da ni strategija EU-a za sigurnost i razvoj u regiji Sahel, donesena 21. ožujka 2011., ni zaključci „Vijeća za vanjske poslove“ o toj strategiji, doneseni 23. ožujka 2012., ne upućuju na promicanje jednakosti spolova, položaj žena ili obranu njihovih prava;
25. poziva države Sahela na jačanje suradnje s nevladinim organizacijama, civilnim društvom, UN-om i Europskom unijom kako bi se pokrenule kampanje osvješćivanja o pravima žena;
26. žali što Komisija ne naglašava dovoljno rodnu dimenziju siromaštva; smatra da EU mora uložiti u posebne potrebe žena i izraditi pakete socijalne zaštite koji se bave izazovima s kojima se suočavaju žene; naglašava da su jednakost spolova te političko i gospodarsko osnaživanje žena ključni za ostvarivanje ciljeva razvoja i smanjenja siromaštva u regiji Sahel; poziva Komisiju da osigura uključivanje pitanja jednakosti spolova i osnaživanja žena u sve razvojne politike i programe EU-a koji se odnose na regiju Sahel;
27. osuđuje činjenicu da smanjenja proračuna na područjima kao što su sigurnost hrane, zdravstvo i obrazovanje, koja su od ključne važnosti za ostvarivanje milenijskih ciljeva, i dalje pogoršavaju prehrambene i humanitarne krize u regiji Sahel; naglašava temeljnu potrebu za strukturnim djelovanjem na području poljoprivrede, sigurnosti hrane i prehrane, kao i za posebnim mjerama za iskorjenjivanje prisvajanja zemlje kako bi se promicao uključiv i održiv rast te spriječilo ponavljanja prehrambenih kriza u regiji Sahel svake godine;
28. primjećuje da je uloga žena bitna za razvoj regije Sahel, posebno u pogledu prehrane, sigurnosti hrane i proizvodnje hrane budući da su prvenstveno žene odgovorne za poljoprivredu, iako i dalje gotovo nemaju mogućnosti posjedovati zemlju koju obrađuju; poziva Komisiju da prizna temeljnu ulogu žena kao malih poljoprivrednika na području sigurnosti hrane te da ulaže u programe kojima im se pruža posebna potpora; ustraje u tome da bi se strategija EU-a također trebala usredotočiti na aktivnosti čiji je cilj osigurati da najranjivije osobe, posebno u ruralnim područjima, imaju koristi od mogućnosti obrazovanja na području poljoprivrede, edukacije o prehrani, dobrom zdravlju i dobrim uvjetima rada te od sigurnosne mreže u slučaju potrebe; naglašava da, kako bi mali poljoprivrednici, posebno žene, mogli proizvoditi na održiv način, ali i razviti svoj proizvodni potencijal, trebaju imati bolji pristup mikrokreditima, tako da mogu ulagati u kvalitetnije sjeme, gnojivo i metode navodnjavanja te nabaviti alate potrebne za zaštitu usjeva od štetočina i bolesti;
29. naglašava hitnu potrebu dodjele humanitarne pomoći Europske unije kako bi se pomoglo u ostvarivanju milenijskih ciljeva; naglašava važnost cilja poboljšanja zdravlja majki kako

- bi se smanjila njihova smrtnost i osiguralo opće seksualno i reproduktivno zdravlje te planiranje obitelji; naglašava važnost edukacije i osvješćivanja na području seksualnog i reproduktivnog zdravlja kao sastavnog dijela ženskog zdravlja;
30. naglašava potrebu izrade i provedbe zdravstvenih programa kako bi se ojačali zdravstveni sustavi, uzimajući u obzir činjenicu da je svjetska gospodarska kriza potkopala napredak na području HIV-a/AIDS-a, tuberkuloze, malarije i drugih bolesti;

REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U ODBORU

Datum usvajanja	2.9.2013
Rezultat konačnog glasovanja	+: -: 0:
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	Edit Bauer, Marije Cornelissen, Edite Estrela, Mikael Gustafsson, Astrid Lulling, Joanna Senyszyn, Marc Tarabella, Inês Cristina Zuber
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Rosa Estaràs Ferragut, Mariya Gabriel, Iñaki Irazabalbeitia Fernández, Nicole Kiil-Nielsen, Antigoni Papadopoulou, Angelika Werthmann

REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U ODBORU

Datum usvajanja	24.9.2013.
Rezultat konačnog glasovanja	+: -: 0:
	46 0 13
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	Pino Arlacchi, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Susy De Martini, Mark Demesmaeker, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Takis Hadjigeorgiou, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Jelko Kacin, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Marusya Lyubcheva, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, María Muñiz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Justas Vincas Paleckis, Pier Antonio Panzeri, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Werner Schulz, Sophocles Sophocleous, Laurence J.A.J. Stassen, Davor Ivo Stier, Charles Tannock, Eleni Theocharous, Geoffrey Van Orden
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Jean-Jacob Bicep, Biljana Borzan, Metin Kazak, Emilio Menéndez del Valle, Norbert Neuser, Doris Pack, Jean Roatta, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Alf Svensson, Ivo Vajgl, Renate Weber
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju prema članku 187. stavku 2.	José Manuel Fernandes, Isabella Lövin, Antigoni Papadopoulou, Raül Romeva i Rueda, Jarosław Leszek Wałęsa